

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

มีนาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2552

นางสาวสุนิตรา สิงคะอุดม (2552). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยจำแนกองค์ประกอบที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต นิสัยทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 321 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ(X_1) นิสัยทางการเรียน(X_4) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_5) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง(X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{10}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{11})
2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) สุขภาพจิต(X_3) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_7) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_9) และการเลียนแบบเพื่อน(X_{12})
3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{10}) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_5) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_9) นิสัยทางการเรียน(X_4) และสัมพันธภาพระหว่าง

นักเรียนกับเพื่อน(X_{11}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ได้ร้อยละ 30.3

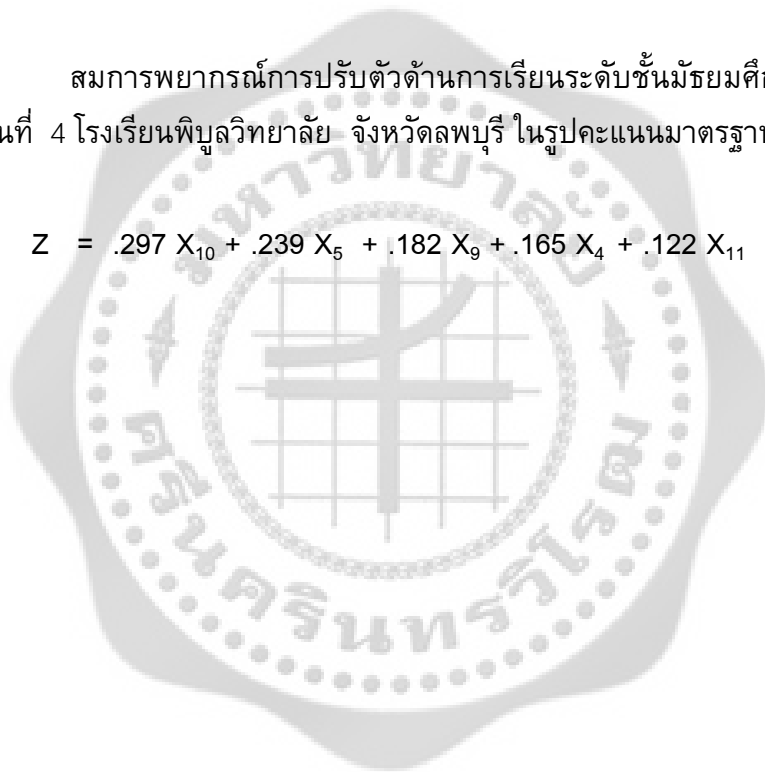
4. สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี มีดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .292 + .270 X_{10} + .210 X_5 + .197X_9 + .195X_4 + .101 X_{11}$$

4.2 สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .297 X_{10} + .239 X_5 + .182 X_9 + .165 X_4 + .122 X_{11}$$

FACTORS AFFECTING LEARNING ADJUSTMENT IN UPPER SECONDARY OF
THE FOURTH LEVEL,SECONDARY GRADES 4 - 6 STUDENTS
AT PIBULWITTAYALAI SCHOOL IN LOPBURI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
SUNITRA SINGKAUDOM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Educational Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

March 2009

Sunitra Singkaudom. (2009). *Factors Affecting Learning Adjustment in Upper Secondary of The Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Students at Pibulwittayalai School, in Lopburi Province*. Master thesis, M.Ed.(Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assist. Prof. Waythanee Greethong, Assoc. Prof. Dr. Pasana Chularat.

The purposes of this research were to study the factors affecting learning adjustment in Upper Secondary of The Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Students at Pibulwittayalai School, in Lopburi Province. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor : age, learning achievement, mental health, learning habit and further learning oriented, second of them was family factor : guardian's learning supportive, guardian's expectation and interpersonal relationship between students and their family and third of them was learning environment factor : physical learning environment, interpersonal relationship between students and their teachers, interpersonal relationship between students and their peer groups and modeling of learning adjustment in upper secondary of the fourth level inside their peer groups.

The 321 samples were the fourth level, secondary grades 4-6 students at Pibulwittayalai School, in Lopburi Province in academic year 2008. The instrument was questionnaires of factors affecting learning adjustment in Upper Secondary of The Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Students at Pibulwittayalai School, in Lopburi Province. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly positive correlation among learning adjustment in Upper Secondary of The Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Students at Pibulwittayalai School, in Lopburi Province and 7 factors ; age(X_1), learning habit(X_4), further learning oriented(X_5), guardian's learning supportive(X_6), interpersonal relationship between students and their family(X_8), interpersonal relationship between students and their teachers(X_{10}) and interpersonal relationship between students and their peer groups(X_{11}) at .01 level.
2. There were no significantly correlation among learning adjustment in Upper Secondary of The Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Students at Pibulwittayalai School, in Lopburi Province and 5 factors ; learning achievement(X_2), mental health(X_3),

guardian's expectation(X_7), physical learning environment(X_9) and modeling of learning adjustment in upper secondary of the fourth level inside their peer groups (X_{12}).

3. There were significantly 5 factors affecting learning adjustment in Upper Secondary of The Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Students at Pibulwittayalai School, in Lopburi Province, at .01 level ranking from the most to the least affecter ; interpersonal relationship between students and their teachers(X_{10}), further learning oriented(X_5), physical learning environment(X_9), learning habit(X_4) and interpersonal relationship between students and their peer groups(X_{11}). These 5 factors could predicted learning adjustment in Upper Secondary of The Fourth Level ,Secondary Grades 4-6 Students about percentage of 30.3.

4. The significantly predicted equation of learning adjustment in Upper Secondary of The Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Students at Pibulwittayalai School, in Lopburi Province at .01 level were as follows:

4.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = .292 + .270 X_{10} + .210 X_5 + .197 X_9 + .195 X_4 + .101 X_{11}$$

4.2 In term of standard scores were:

$$Z = .297 X_{10} + .239 X_5 + .182 X_9 + .165 X_4 + .122 X_{11}$$

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

ของ

สุนิตรา สิงคะอุดม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีทอง)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

(รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีทอง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของรองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และรองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ตลอดจนบรรพจารย์ผู้ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

ขอขอบพระคุณ ว่าที่ร้อยตรีสุวิษ ฝั่งตน ผู้อำนวยการโรงเรียนปิบูลวิทยาลัย และ อาจารย์วิมลรัตน์ ทับทิมไทย ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์และอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบใจนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนปิบูลวิทยาลัย ที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาคปกติ ทุกคนที่ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และร่วมทุกข์ ร่วมสุขกันมาตลอดระยะเวลาการศึกษา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ น้องชาย และญาติๆ ผู้ให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือทุกด้านมาโดยตลอด คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเครื่องบูชาพระคุณพ่อ แม่ ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบัน

สุนิตรา สิงคะอุดม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	4
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	9
สมมติฐานการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	24
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
การหาคุณภาพเครื่องมือ	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	68
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
การวิเคราะห์ข้อมูล	71
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	77
ความมุ่งหมายของการวิจัย	77
สมมติฐานการวิจัย	77
วิธีดำเนินการวิจัย	77
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	78
การเก็บรวบรวมข้อมูล	79
การวิเคราะห์ข้อมูล	79
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
อภิปรายผล	81
ข้อเสนอแนะ	91
ข้อเสนอแนะทั่วไป	91
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	93
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก	102
ภาคผนวก ก	103
ภาคผนวก ข	122
ภาคผนวก ค	133
ประวัติย่อผู้วิจัย	138

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ.....	48
2	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและการปรับตัวด้านการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	72
3	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการปรับด้านการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	74
4	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	75
5	แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	76
6	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	123
7	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ทางการเรียน.....	124
8	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุน ด้านการเรียนของผู้ปกครอง.....	125
9	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวัง ของผู้ปกครอง.....	126
10	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง.....	127
11	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ ทางการเรียน.....	128
12	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครู.....	129
13	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน.....	130
14	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน.....	131
15	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	132

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมปัจจุบัน ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ส่วนมากมักเป็นผลมาจากการปรับตัวที่ไม่ดีของบุคคลที่แตกต่างกันออกไป การที่บุคคลจะปรับตัวได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพกับสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ ซึ่งถ้าบุคคลสามารถปรับตัวได้ก็就会有ความสุข มีความเชื่อมั่นในตนเอง แต่ถ้าไม่สามารถปรับตัวได้ก็จะทำให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล จึงนับได้ว่าปัญหาการปรับตัวเป็นปัญหาที่สำคัญ โดยเฉพาะปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน เป็นปัญหาที่พบมากในนักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อในช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีการเน้นวิชาการเฉพาะด้านตามแผนการเรียน ทำให้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ จึงอาจส่งผลให้เกิดความคับข้องใจ ส่งผลกระทบต่อการเรียนได้

การที่มนุษย์เราสามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าได้นั้น มนุษย์ต้องอาศัยการปรับตัวอยู่ตลอดเวลาในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ซึ่งสังคมโลกปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน ได้แก่ สังคม วัฒนธรรม การเมือง การศึกษา การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต การใช้ชีวิตประจำวันของคนในสังคม กล่าวคือ มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น แย่งชิงทรัพยากรที่จำกัด มีการลดการจ้างงานลงโดยใช้เทคโนโลยีต่างๆมาแทนคน ทำให้เกิดภาวะว่างงาน เกิดความตึงเครียด เกิดความวิตกกังวลจากการต่อสู้ แข่งขัน ซึ่งธรรมชาติมนุษย์ทุกคน มีความต้องการจะหลีกเลี่ยงสภาพความเครียด ความทุกข์ ต้องการพบแต่ความสุข กล่าวคือ บุคคลต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปให้ได้ แต่ความสามารถของมนุษย์มีขอบเขตจำกัด ทำให้บางคนเมื่อประสบปัญหาทำให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล ท้อแท้ และสิ้นหวังหมดทางออกในชีวิต ไม่สามารถปรับตัวได้จึงมีปัญหาสุขภาพจิต (วราภรณ์ ตระกูลสถิตย์ 2543: 7) เมื่อมีปัญหาสุขภาพจิตมนุษย์ก็จะพยายามหาวิถีทางที่จะทำให้ตนเองนั้นมีความสุข ดังที่ นิภา นิธยาน (2530 : 14) ได้กล่าวว่า วิถีทางไปสู่ความสุขและความสำเร็จในชีวิตปัจจุบันมิได้ราบรื่นและง่ายดายเช่นแต่ก่อน การปรับตัวที่ดีและมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นผลให้เกิดสุขภาพจิตที่ดีจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของทุกคน และลักขณา สิริวัฒน์ (2545: 64) ได้ให้ความหมายการปรับตัวว่า หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตัวเอง ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ความต้องการหรือด้านอารมณ์ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ และถ้าบุคคลนั้นปรับตัวแล้วและสามารถอยู่ได้ในสิ่งแวดล้อมนั้นได้อย่างมีความสุขแสดงว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี

โดยปกติแล้วปัญหาในการปรับตัวอาจเกิดขึ้นได้ทุกขณะในชีวิตวัยใดๆ ได้ทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับจังหวะที่เหตุการณ์ร้ายแรงได้เกิดขึ้น และมนุษย์ต้องปรับตัวตามสภาวะแวดล้อมของตนตลอดชีวิต แต่ในบรรดาวัยต่างๆ ของชีวิต วัยรุ่นเป็นวัยที่คนเราประสบปัญหาในการปรับตัวมากกว่าวัยอื่น โดยเฉพาะทางด้านสังคม ต้องเผชิญกับปัญหามากมายหลายด้าน จนทำให้บางครั้งเกิดความวิตกกังวลใจ เกี่ยวกับบทบาทของตนในชีวิต เช่น จะทำอะไร จะเลือกเรียนต่อในด้านใด และจะประกอบอาชีพอะไรจึงจะเหมาะสมกับตนเอง เพราะช่วงอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งคาบเกี่ยวระหว่างวัยรุ่นตอนปลายกับวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในช่วงวัยนี้ ยังไม่เป็นผู้ใหญ่เต็มตัว จึงต้องการสร้างหลักฐานของชีวิตเพื่อความมั่นคง และตัดสินใจเลือกค่านิยมเพื่อเป็นหลักยึดเหนี่ยวในการดำเนินชีวิต (นิภา นิรายน 2530: 15) นักเรียนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งอยู่ในวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว นักเรียนวัยรุ่นจึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมรอบตัว เช่น ครูอาจารย์ เพื่อนใหม่ สถานที่ศึกษา แผนการเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนวัยรุ่นนั้น เป็นวัยที่มีโอกาสที่ต้องเผชิญหน้ากับปัญหาในการปรับตัวมากกว่าวัยอื่นๆ เพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จในการเรียนและเรียนได้อย่างมีความสุข

ดังนั้น การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดเป็นระดับการศึกษาที่มีความสำคัญ ในการวางพื้นฐานด้านการศึกษากับบุคคลในสังคม ซึ่งจะช่วยให้บุคคลมีความสามารถและพร้อมที่จะพัฒนาตนเองและสังคมต่อไปในอนาคต ดังที่ วิชัย ตันศิริ (2539: 30) ได้กล่าวว่า การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อให้เพียงพอแก่การประกอบการทำงาน และอาชีพที่ตนถนัด ทั้งอาชีพอิสระและอาชีพรับจ้าง รวมทั้งส่งเสริมผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม และทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการประกอบการทำงานและอาชีพและการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข

จากการที่ผู้วิจัยเป็นศิษย์เก่า ของโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี และได้ไปสัมภาษณ์อาจารย์จึงทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นว่า ขณะนี้นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนมาก ได้แก่ นักเรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน ปรับตัวเข้ากับแผนการเรียนไม่ได้ อีกทั้งต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ เพราะโรงเรียนพิบูลวิทยาลัยเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่านักเรียนของโรงเรียนพิบูลวิทยาลัยมีความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนมากน้อยเพียงใด เนื่องจากมีนักเรียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากนักเรียนไม่สามารถปรับตัวในด้านการเรียนได้ ถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่จะส่งผลกระทบต่อ การเรียน และการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในโรงเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 331 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 114 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 108 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 109 คน โดยใช้คำถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ ท่านคิดว่าขณะที่ท่านเรียน ท่านมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด การเรียน การปรับตัว เศรษฐกิจ ฯลฯ ” ผลการสำรวจเรียงลำดับจากปัญหาที่พบมากที่สุด ไปหาปัญหาน้อยที่สุด ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอบว่า มีปัญหาด้านการเรียน จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 68.42 ได้แก่ ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ทำงานไม่เสร็จตามเวลา และปรับตัวให้เข้ากับระบบการเรียนไม่ได้ รองลงมาเป็นปัญหาด้านการปรับตัว จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 27.19 ได้แก่ การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ประกอบด้วย สภาพโรงเรียน อาจารย์ และเพื่อนใหม่ อันดับสามเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.39 ได้แก่ เงินไม่พอใช้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตอบว่า มีปัญหาด้านการเรียน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9 ได้แก่ ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ทำงานไม่เสร็จตามเวลา และการบ้านมาก รองลงมาเป็นปัญหาด้านการปรับตัว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.55 ได้แก่ ความคิดเห็นไม่ตรงกัน และการไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อันดับสามเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.55 ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตอบว่า มีปัญหาด้านการเรียน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 89 ได้แก่ ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน การบ้านมาก และเรียนไม่ทันเพื่อน รองลงมาเป็นปัญหาด้านการปรับตัว จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.34 ได้แก่ การเตรียมในการสอบเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษา และความคิดเห็นไม่ตรงกัน อันดับสามเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.66 ได้แก่ ผู้ปกครองให้เงินมาโรงเรียนน้อย

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ เมื่อมีปัญหา ท่านคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง ” ผลการสำรวจพบว่า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตอบว่า ปัญหาด้านการเรียนเกิดจาก ไม่ตั้งใจเรียน เนื้อหาวิชาที่ยากขึ้น และไม่กล้าถามอาจารย์ ปัญหาด้านการปรับตัว เกิดจาก เพิ่งเข้ามาเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ความและคิดเห็นไม่ตรงกัน ปัญหาด้านเศรษฐกิจ เกิดจาก มีรายจ่ายมากกว่ารายรับ และสิ่งของมีราคาสูงขึ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตอบว่า ปัญหาด้านการเรียนเกิดจาก ไม่ตั้งใจเรียน ไม่กล้าถามอาจารย์ และเนื้อหาวิชาที่ยากขึ้น ปัญหาด้านการปรับตัว เกิดจาก ความคิดเห็นไม่ตรงกัน และใช้เหตุผลตัวเองเป็นใหญ่ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ เกิดจาก ปัญหาหนี้สินของผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีรายได้น้อย และสิ่งของมีราคาสูงขึ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตอบว่า ปัญหาด้านการเรียนเกิดจาก ไม่ตั้งใจเรียน แบ่งเวลาไม่เหมาะสม และเครียดในการสอบเรียนต่อระดับอุดมศึกษา ปัญหาด้านการปรับตัว เกิดจาก ความคิดเห็นไม่ตรงกัน ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการเชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป ปัญหาด้านเศรษฐกิจ เกิดจาก ค่าใช้จ่ายต่างๆ สูงขึ้น และมีรายจ่ายมากกว่ารายรับ

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย พบว่านักเรียนมีปัญหาในการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังที่

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2543: 2) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้ความสามารถในการปรับตนเอง เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาความอึดอัดใจ ความคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ใจ ความวิตกกังวลต่างๆ ฯลฯ จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นๆ สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสภาพปัญหานั้นๆ ได้ ถ้าบุคคลปรับตัวแล้วสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างมีความสุข นั้นแสดงว่า บุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี ซึ่งปัญหาดังกล่าว จะส่งผลเสียต่อการเรียน เช่น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน ในการประกอบการวางแผนนโยบาย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนได้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็น นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 3,194 คน เป็นนักเรียนชาย 1,192 คน และนักเรียนหญิง 2,002 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1,100 คน เป็นนักเรียนชาย 452 คน และนักเรียนหญิง 648 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1,043 คน เป็น

นักเรียนชาย 365 คน และนักเรียนหญิง 678 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,051 คน เป็นนักเรียนชาย 376 คน และนักเรียนหญิง 675 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็น นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 321 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 120 คน และนักเรียนหญิง 201 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 110 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 65 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 105 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 68 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 106 คน เป็นนักเรียนชาย 38 คน และนักเรียนหญิง 68 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane.1970: 80-81) โดยใช้ชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 อายุ

1.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.3 สุขภาพจิต

1.1.4 นิสัยทางการเรียน

1.1.5 ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

1.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่

1.2.1 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

1.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

1.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

1.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

1.3.4 การเลียนแบบเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาเฉพาะตามแผนการเรียนของตน ครู และเพื่อน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ได้แก่ การตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง มีความคาดหวังที่จะเรียนให้ดีขึ้น มีความมุ่งมั่นในการเรียนให้ประสบความสำเร็จ การเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รู้จักขอคำปรึกษาและขอความช่วยเหลือด้านการเรียนจากบุคคลต่าง ๆ การแสดงความรู้สึกรัก เข้าใจ ในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นและมีความสามารถในการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ สุขภาพจิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 อายุ หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบันตามปฏิทินสากลของนักเรียน

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนที่แสดงผลเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.3 สุขภาพจิต หมายถึง ภาวะความสมบูรณ์ทางจิตใจของนักเรียนที่มีต่อตนเองและผู้อื่น โดยสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง มีความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ โดยวัดจากแบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60 : Thai General Health Questionnaire)

2.1.4 นิสัยทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน และการวางแผนในการเรียนเพื่อเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

2.1.5 ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต เพื่อที่จะสามารถวางแผนปฏิบัติด้านการเรียน เพื่อรับรองผลดี ป้องกันผลเสีย ตลอดจนสามารถควบคุมตนเอง ให้ปฏิบัติหรือเว้นการปฏิบัติต่อการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง ทั้งนี้เพื่อป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้นมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นในภายหลัง

2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาหรือผู้ปกครองภายในครอบครัวให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความสนใจ ชักถาม แนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้เงินและทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย ให้นเวลาเรียนในการทำกิจกรรมการเรียน ด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งมีผลต่อการเรียนของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.2.1.1 การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกาย และเงิน ให้นักเรียนอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

2.2.1.2 การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะทางการเรียนแก่นักเรียน

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อความคิดของผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ ความต้องการให้นักเรียนมีความรู้ เรียนในสาขาวิชาที่นำไปประกอบอาชีพได้ ประสบความสำเร็จและมีงานทำ

2.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.2.3.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพ เชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนทั้งทางด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว การเงินและการเรียน

2.2.3.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ การอบรมสั่งสอน เป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและการเรียน

2.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน หมายถึง สภาพของสภาพแวดล้อมทางการเรียนของโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ทั้งภายใน และภายนอกห้องเรียน ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ สถานที่เรียน สื่อและอุปกรณ์ทางการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ สภาพของห้องเรียน ขนาดห้องเรียนเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ความสะอาด ความเป็นระเบียบของห้องเรียน การถ่ายเทอากาศ แสงสว่าง การปราศจากเสียงและกลิ่นรบกวน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของผู้เรียนในแต่ละแผนการเรียน

2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์ทางการเรียน ได้แก่ ปริมาณของสื่อและอุปกรณ์ทางการเรียน มีเพียงพอเมื่อเทียบกับครูผู้สอนและนักเรียน มีความทันสมัย มีคุณภาพของการใช้

งาน และมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเฉพาะของแต่ละแผนการเรียน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูและการปฏิบัติของครูต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

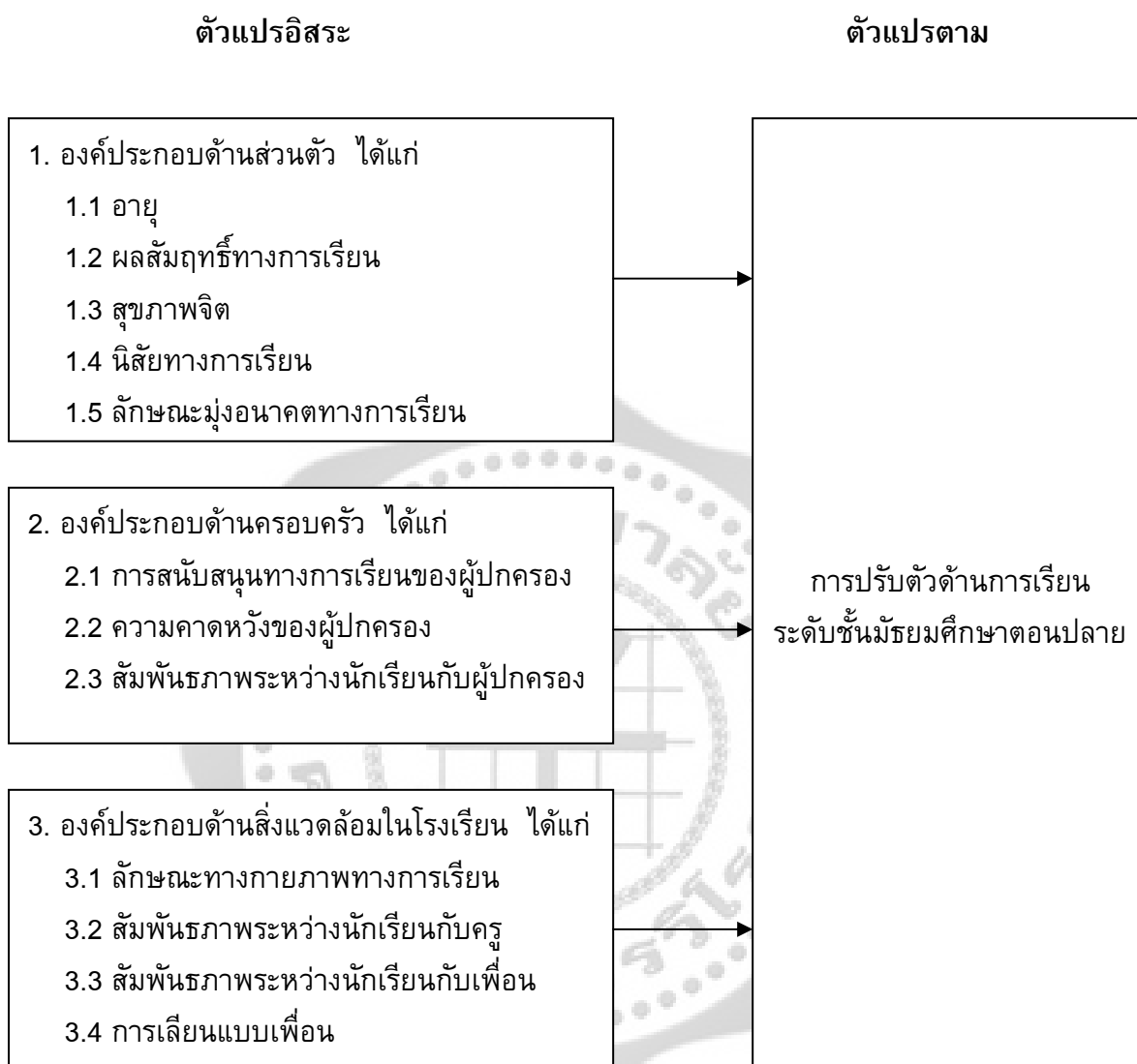
2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การให้ความเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู ช่วยเหลืองานของครูตามความสามารถของตน ขอคำปรึกษาจากครูเมื่อประสบกับปัญหา ตั้งใจเรียนและสนใจในบทเรียนที่ครูสอน

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักและเอ็นดูเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียน และให้คำปรึกษาทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จในด้านการเรียน

2.3.4 การเลียนแบบเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามอย่างเพื่อนในเรื่องการปรับตัวด้านการเรียน ได้แก่ การตั้งใจเรียน การอ่านหนังสือเรียน การเข้าห้องสมุด การเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมที่ทางโรงเรียนพิบูลวิทยาลัยได้จัดขึ้น การเรียนพิเศษ และการวางแผนในการเรียนเพื่อเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต นิสัยทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการเลียนแบบเพื่อน มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1.1 เอกสารเกี่ยวกับการปรับตัว

1.1.1.1 ความหมายของการปรับตัว

โคลแมน และแฮมเมน (สุวิทย์ เจริญผล.2547 : 8 ; อ้างอิงจาก Coleman;& Hammen.1981) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการหรือด้านอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสภาพที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ

โดเนลด์ และคณะ (Donald;& others.1989 : 6-7) ให้ความหมายของการปรับตัวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสิ่งต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาสุขภาพด้านร่างกาย และจิตใจของแต่ละบุคคล และการปรับนั้นต้องสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม

วอร์เชล (Worchel. 1989 : 6) กล่าวว่า การปรับตัว เป็นการเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากตนเอง สิ่งแวดล้อมและบุคคลอื่นๆ ที่เราพบในแต่ละวัน การปรับตัวเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน กล่าวคือ ต้องประกอบไปด้วย

1. การเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งแวดล้อมทางสังคม
2. ใช้ความเข้าใจดังกล่าวเป็นตัวกำหนดเป้าหมายที่แท้จริง
3. ใช้ความสามารถที่จะควบคุมสิ่งแวดล้อมและเป้าหมายของการปรับตัวเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
4. มีความไวต่อการรับรู้ความต้องการและความไม่สบายใจของผู้อื่นเพื่อที่จะให้การช่วยเหลือ หรือสร้างสรรค์ในทางบวกแก่ผู้อื่น

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2543: 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเองเมื่อต้องเผชิญกับสภาพปัญหา ความอึดอัดใจ ความคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ใจ ความวิตกกังวลต่างๆ เป็นต้น จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นๆ อยู่ในสภาพแวดล้อม หรือสภาพปัญหานั้นๆ

ลักขณา สริวัฒน์ (2545 : 63) กล่าวว่า การปรับตัว คือ การที่บุคคลสามารถสร้างหรือขัดเกลาพฤติกรรมให้เข้ากับแบบแผนของสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ทำให้มีชีวิตอยู่อย่างปกติสุขทั้งกายและจิตใจ ไม่เกิดผลเสียทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เป็นผลของความพยายามของบุคคลที่จะปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเองไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ได้ในสิ่งแวดล้อมนั้นๆ และถ้าบุคคลนั้นปรับตัวแล้วและสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้อย่างมีความสุขแสดงว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัว หมายถึง การที่บุคคลเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ยอมรับและจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองในสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยจะปรากฏออกมาเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือพฤติกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเอง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ปราศจากความคับข้องใจ

1.1.1.2 แนวคิดและทฤษฎีการปรับตัว

รอย (Roy.1984) ได้อธิบายถึงการปรับตัวไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมการตอบสนองของบุคคลเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือสิ่งแวดล้อมของตนเอง เพื่อปรับคงสภาพสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งรอยเชื่อว่าคนเราประกอบด้วย กาย จิต สังคม เป็นหน่วยเดียวกันที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ (Unified whole) องค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์ต่อกัน ทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อคงสภาพปกติสุขหรือภาวะสุขภาพดีสาเหตุใดก็ตามที่มีผลต่อกายย่อมส่งผลกระทบต่อจิตใจและสังคมด้วย ดังนั้นบุคคลจึงต้องมีการปรับตัว เพื่อรักษาความสมดุลของร่างกายจิตใจ และสังคม บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นคงในชีวิต พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นคือ มีสุขภาพดี ยอมรับความจริง มีความพึงพอใจ

1. กลไกการควบคุม (Regulator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดขึ้นอัตโนมัติ โดยที่บุคคลไม่รู้สึกรู้ส เป็นการทำงานร่วมกันของระบบประสาท ระบบต่อมไร้ท่อ การรับรู้ และการตอบสนอง เพื่อที่จะควบคุมการทำงานของร่างกายให้อยู่ในภาวะสมดุล

2. กลไกการรับรู้ (Cognator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวกับกระบวนการทางจิต สังคมที่บุคคลใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับภาวะความเครียดบุคคลจะเรียนรู้การปรับตัวในส่วนนี้จากทักษะการเข้าสังคม ประสบการณ์แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงและระดับการศึกษาซึ่งเป็นการทำงานของสมองในระดับสูง กลไกการปรับตัวทั้ง 2 ส่วนจะเกิดความคู่กันเสมอ ทำงานร่วมกันเสมือนว่าเป็นหน่วยเดียวกัน โดยสิ่งเร้าผ่านเข้ามาทางกลไกควบคุมแล้วส่งต่อไปที่กลไกการรับรู้ รอยไถ่วิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ตามหลักของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Needs) มาเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจธรรมชาติของคน ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์ต้องมีการปรับตัว เพื่อคงไว้ซึ่งความต้องการพื้นฐานที่เป็นดัชนีบ่งชี้ความมั่นคงของชีวิต ซึ่งได้จากการที่บุคคลมีความมั่นคงทางด้านร่างกายและความมั่นคงทางด้านสังคม สามารถแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลจากกลไกการควบคุมและกลไกการรับรู้ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ

2.1 พฤติกรรมการปรับตัวตามความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นการตอบสนองของบุคคลทางด้านร่างกาย พฤติกรรมจะปรากฏออกมาเป็นการทำงานของเนื้อเยื่อ อวัยวะและระบบซึ่งประกอบเป็นร่างกายของมนุษย์ เพื่อตอบสนองความมั่นคงทางด้านร่างกาย (Physiologic Integrity) ซึ่งพิจารณาได้จากการตอบสนองขั้นพื้นฐาน (Basic Need) ได้แก่ ความต้องการ ออกซิเจน อาหาร การขับถ่าย การทำกิจกรรมและการพักผ่อน การตอบสนองในด้านต่าง ๆ ต้องอาศัย

2.2 พฤติกรรมการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ (Self Concept) นอกเหนือจากการปรับตัวเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการทางด้านร่างกาย มนุษย์จำเป็นต้องมีความมั่นคงด้านจิตใจ (Psychic Integrity) และสิ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางจิตใจคือ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองอันเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ตลอดจนการปะทะสัมพันธ์กับผู้อื่น ในทางจิตวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นผลจากความนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง บุคคลที่มีความเชื่อมั่นและมองเห็นคุณค่าของตนเองจะมีการปรับตัวต่อสภาวะกดดันต่าง ๆ ดีกว่าบุคคลที่มีความรู้สึกต่อตนเองในทางลบ

2.3 พฤติกรรมการปรับตัวตามบทบาทหน้าที่ (Role Function) การแสดงบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ของบุคคลได้เหมาะสมทั้งทางด้านพฤติกรรม การแสดงออก อารมณ์และความรู้สึก เป็นการตอบสนองความต้องการและเพื่อคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม (Social Integrity) เป็นสถานการณ์ใดก็ตามที่บุคคลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของตนได้ บุคคลต้องมีการ

ปรับตัว เพื่อให้การแสดงบทบาทของตนเป็นไปตามปกติ หากจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยการปรับตัวของบุคคลนั้น

2.4 การปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกัน (Interdependence) ความจริงทางสังคมอีกประการหนึ่งคือ การที่คนเราต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ถือเป็นความต้องการพื้นฐานของบุคคลที่คงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม (Social Integrity) ด้วยประการหนึ่ง ความเหมาะสมระหว่างการพึ่งพาตนเอง (Dependence) การพึ่งพาผู้อื่น (Independence) และการให้ผู้อื่นได้พึ่งพาตน มีส่วนช่วยให้เกิดความมั่นคงทางด้านจิตใจและสังคม โดยปกติบุคคลพยายามคงไว้ซึ่งความเป็นตัวของตัวเองและยอมพึ่งพาอาศัยผู้อื่นในขอบเขตที่ตนเองและสังคมยอมรับจากทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัวที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ขบวนการปรับตัวของบุคคล มีตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยชรา ในแต่ละช่วงอายุมีความสำคัญเกี่ยวเนื่องกันและมีอิทธิพลในช่วงอายุต่อมา การปรับตัวของบุคคลนั้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงร่างกาย สังคม และสิ่งแวดล้อม ช่วงวัยรุ่นถือเป็นช่วงของการปรับตัวที่มีความสำคัญที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการปรับตัวด้านร่างกาย การปรับตัวด้านการเรียน การปรับตัวทางสังคม เพราะเป็นพื้นฐานในการปรับตัวในวัยต่อมา ในการดำรงชีวิต การทำงาน การมีครอบครัว รวมทั้งเป็นบุคคลที่รู้จักตนเอง

วอร์เชล และโกทอลล์ (Worchel;& Goethols. 1989: 3) กล่าวว่า การปรับตัวเป็นงานประจำที่บุคคลจะต้องแก้ปัญหา ซึ่งอาจจะเกิดจากตัวเอง สิ่งแวดล้อมรอบตัวหรือบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องบุคคลที่ปรับตัวได้ดี คือ บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการรู้จักและยอมรับตนเองเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการปรับตัวและการปรับตัวเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ และเข้าใจตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม
2. การใช้ความเข้าใจตนเอง เพื่อกำหนดเป้าหมายที่เป็นจริงให้กับตนเอง
3. การใช้ความสามารถของตนเองเพื่อควบคุมสิ่งแวดล้อมและโชคชะตาของ

ตัวเอง

4. ความไวต่อการรับรู้ความต้องการและความไม่สบายใจของผู้อื่น เพื่อสามารถให้ความช่วยเหลือและใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี

จากทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวที่กล่าวมาในข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า การปรับตัวเป็นพฤติกรรมการตอบสนองของบุคคลเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเอง เพื่อรักษาความสมดุลของร่างกาย จิตใจ และสังคม บุคคลจะสามารถปรับตัวได้ถ้าเขามีความรู้และความเข้าใจในตัวเอง รู้จักและเข้าใจสังคม สามารถรับรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ตามความเป็นจริง นำประสบการณ์นั้นมาจัดให้สอดคล้องกับโครงสร้างหรือบุคลิกลักษณะของตนได้อย่างไม่ขัดแย้งหรือบิดเบือน มีการรับรู้และความคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวก บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นคงในชีวิต การปรับตัวจึงเป็นเรื่องที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์

1.1.1.3 สาเหตุที่ทำให้เกิดการปรับตัว

วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2544: 2) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการปรับตัวว่ามีสาเหตุมาจาก 2 ประการ คือ

1. เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ตลอดชั่วชีวิตของบุคคลหนึ่ง ย่อมผ่านช่วงชีวิตมามากมาย พบกับความเปลี่ยนแปลงทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิเป็นตัวอ่อนอยู่ในครรภ์มารดา จนเติบโตมาจนทุกวันนี้ เราทุกคนต้องพบกับสภาพความเปลี่ยนแปลงโดยตลอด ซึ่งทุกคนต้องปรับตัวเพื่อจะอยู่รอดให้ได้ในแต่ละช่วงชีวิต เช่น เมื่อเป็นทารกแรกเกิดก็ดูดนมมารดาเพียงอย่างเดียว เมื่อเติบโตขึ้นสักหน่อย มารดาก็เริ่มให้อาหารอื่นทดแทน เริ่มบ้วนข้าว กลัวย น้ำ และอื่นๆ ถ้าเราไม่กิน เราคงจะไม่เติบโตมาได้อย่างสมบูรณ์แข็งแรง เพราะขาดสารอาหาร ผอมแห้งไม่แข็งแรง อ่อนแอ เจ็บป่วยได้ง่ายและอาจจะตายก่อนโต ลักษณะการปรับตัวเช่นนี้เหตุผล คือ เพื่อที่เราต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวเรา “เพื่อความอยู่รอดของชีวิต”

2. เพื่อความสุข การปรับตัวช่วยให้เรายอมรับสภาพการณ์ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วพยายามหาวิธีแก้ไข ขจัดปัดเป่าปัญหา หรือสภาพการณ์ที่ค่อนข้างเลวร้าย หรือสภาพการณ์ที่เลวร้ายมากๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเราให้บรรเทาเบาบางลง ซึ่งอาจจะพยายามแก้ไขด้วยตนเอง หรือมีการแสวงหาบุคคลอื่นมาช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้ สุดท้ายเมื่อปัญหาคเล็ดลอยมีการแก้ไขแล้ว สภาพต่างๆ เช่น ความคิด ความรู้สึกของเราจะดีขึ้น ผ่อนคลายความตึงเครียดลงไป เมื่อคลายทุกข์หาย ความสุขสบายใจย่อมก่อเกิดขึ้น

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดการปรับตัวของบุคคลนั้น เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม เมื่อความต้องการสมหวังก็จะเกิดความรู้สึกเป็นสุข แต่หากความต้องการไม่สมหวังก็จะเกิดความรู้สึกเครียด วิตกกังวล กระวนกระวาย เศร้าหมองไม่เป็นสุข ซึ่งสาเหตุดังกล่าวนี้ ล้วนเป็นแรงผลักดันให้บุคคลมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.1.1.4 ลักษณะการปรับตัวที่ดี

กันยา สุวรรณแสง. (2533: 65) กล่าวว่า การที่บุคคลจะปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์ใดดีนั้นต้องอาศัยการรักษาสมดุลทางอารมณ์เป็นอย่างมาก ซึ่งอาศัยหลัก 3 ประการ ดังนี้

1. หลักแห่งความจริง (Realism) จะต้องยอมรับและยึดหลักความจริง ก่อนทำต้องคิดพิจารณาให้รอบคอบเสียก่อนว่ามีเหตุผลและเป็นทางที่เป็นไปได้จริง ๆ แล้วจึงตัดสินใจกระทำลงไปมิฉะนั้นอาจจะต้องสูญเสียบางประการ

2. หลักแห่งความมีใจกล้าพอ (Commitment) พร้อมทั้งจะเผชิญกับความขัดแย้งตลอดเวลาที่กำลังดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางที่เราต้องการ ไม่กลัวความยากลำบาก ไม่กลัวการเสี่ยงอันตราย ต้องกล้าหาญพอและพร้อมที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่หวั่นไหว กล้าเสี่ยง

3. การยอมรับตัวเอง (Self - acceptance) ต้องพิจารณาตัวเองว่ามีความมุ่งหวังอะไร มีความสนใจด้านใดบ้าง ต้องรู้จักจุดอ่อนของตนเอง รู้ว่าควรหลีกเลี่ยงสิ่งใดบ้างที่จะนำไปสู่ความพลาดหวัง และเรียนรู้ว่าทำอย่างไรจึงจะอยู่กับผู้อื่นได้ ต้องยอมรับสภาพแห่งความเป็นจริงของตนเอง รู้จักตนเองดี ทั้งในด้านความถนัดความสามารถ ความต้องการและจุดอ่อนของตน จะได้ประมาณได้ว่าควรดำเนินการอย่างไรจึงจะดีที่สุด

จากลักษณะของการปรับตัวที่ดีข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลที่สามารถปรับตัวได้ดีในทุกสถานการณ์นั้น ต้องเริ่มจากการมีความเข้าใจในตนเอง ยอมรับตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น จนมีความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น รู้จักการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

1.1.1.5 ลักษณะการปรับตัวที่ไม่ดี

รอเจอร์ส (ธัญชนก ศิริสุขชัยวุฒิ. 2542: 48 ; อ้างอิงจาก Rogers. 1962) แบ่งลักษณะของเด็กที่ปรับตัวไม่ได้ 3 ประเภท คือ

1. พวกที่ไม่ค่อยโยยดีที่จะร่วมอยู่ในกลุ่ม เช่น เด็กที่มีวุฒิภาวะเร็วจะไม่ค่อยสนใจกิจกรรมของเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน หรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่ค่อยมีความหมายต่อบุคคลเหล่านี้สัก บางคนมีความรู้สึกไว และมักจะกลัวความตรงไปตรงมาของเพื่อนๆ จึงทำให้ต้องหลีกเลี่ยงไป บางคนรู้สึกว่ตนได้รับความชิงชังจากเพื่อน เมื่อตอนเป็นเด็กไม่รู้อาจะเข้าตัวให้เข้ากับเพื่อนได้อย่างไร และมักขัดแย้งความเปล่าเปลี่ยวโดยหันไปชื่นชมกับสิ่งที่ตนเองกระทำ เด็กเหล่านี้ไม่มีความสุข และมีความทุกข์ในการขาดแคลนความเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

2. พวกที่สังคมเมินเฉย พวกนี้จะขาดแรงกระตุ้นที่จะทำให้มีส่วนร่วมในกลุ่ม การเข้าสังคมอาจเพิ่มขึ้นถ้าได้ทำงานร่วมกับกลุ่มเล็กๆ ให้มีตำแหน่งเล็กๆ น้อยๆ ในการรับผิดชอบงานและให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ค่อยๆ เพิ่มทักษะทางสังคมจนเพียงพอที่จะเข้ากับสภาพการณ์ได้

3. พวกที่สังคมชิงชัง พวกนี้ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่ก็ถูกขัดขวางไม่ทราบวิธีที่จะเกี่ยวข้องกับผู้อื่น เพราะขาดคุณสมบัติที่จำเป็น หรือขาดทักษะในทางสังคมที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ

จากลักษณะของการปรับตัวที่ไม่ดีข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลที่ปรับตัวไม่ดี จะเป็นบุคคลที่มีลักษณะไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในตนเองเก็บตัว ต้องพึ่งพาคนอื่นอยู่เสมอ เข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่มเพื่อน ชอบโอ้อวด ขาดทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีความเครียด มักเจ็บป่วยโดยไม่มีสาเหตุ

1.1.2 เอกสารเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน

1.1.2.1 การศึกษากับการปรับตัว

ปรีชา ธรรมา (2547 : 37-40) ได้กล่าวว่า การศึกษาโดยทั่วไปหมายรวมถึงการปรับตัว อันเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ด้านการปรับตัวขึ้นกับทุกคน

ที่เข้ามาสู่กระบวนการทางการศึกษา ดังนั้นในการเรียนการสอนทุกระดับ ควรให้ผู้เรียนทุกคนได้รับความช่วยเหลือในด้านการปรับตัวทั้งนี้อาจทำได้โดยการเปลี่ยนภาวะเงื่อนไขของความเป็นอยู่ไปในแนวทางที่เหมาะสม เช่น ให้ได้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ดีต่อชีวิต และมีการลดความตึงเครียดลงไป การศึกษาจัดว่าเป็นแหล่งสำคัญที่จะช่วยให้ทุกคนได้ทราบว่า คนปรับตัวไม่ได้หรือได้ไม่ดีนั้น ยังมีโอกาสจะมีสุขภาพและความเป็นอยู่ตามปกติได้โดยอาศัยความช่วยเหลือจากบริการด้านจิตบำบัด ซึ่งสามารถจะนำเข้าไปสู่ภาวะเงื่อนไขให้ของชีวิตหรือความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ในขณะเดียวกัน สถาบันการศึกษาควรให้ทุกคนได้ตระหนักด้วยว่า บริบทต่างๆ เช่น ครอบครัว เพื่อนๆ กลุ่มสังคม และสถาบันต่างๆทางสังคม แต่ละบริบทมีส่วนสำคัญต่อการปรับตัวของแต่ละคน ซึ่งการปรับตัวไม่ได้ของนักเรียน เป็นปัญหาหนึ่งในปัญหาหลายๆประการของโรงเรียน นักเรียนแต่ละคนมีการปรับตัวไม่เหมือนกันเพราะมีความสามารถด้านการปรับตัวแตกต่างกัน อาการที่นักเรียนแสดงออกมาบางครั้งก็ปรากฏให้สังเกตเห็นได้ชัดเจนมากกว่า เช่น นักเรียนคนหนึ่งมีอาการสงบเสงี่ยมเงียบเฉยแต่นักเรียนอีกคนหนึ่งมีอาการก้าวร้าว พุดเทจ ชอบแสดงออกและมักจะทะเลาะวิวาท ครูที่มีประสบการณ์น้อยอาจมองว่า นักเรียนคนแรกเป็นแบบอย่างที่ดีโดยมองข้ามผลพวงของพฤติกรรมหลบถอย และมักจะมองนักเรียนคนที่สองว่าเป็นเด็กปรับตัวไม่ได้ เป็นเด็กไม่ดี ที่จะต้องให้รับคำตำหนิตיעียน หรือได้รับการลงโทษ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้สรุป อาการที่แสดงถึงการปรับตัวไม่ได้ของนักเรียนโดยทั่วไปนั้นมีอยู่ด้วยกันสามรูปแบบ อันได้แก่

1. รูปแบบของอาการทางร่างกาย
2. รูปแบบของอาการเบี่ยงเบนทางพฤติกรรม
3. รูปแบบของอาการแสดงออกทางอารมณ์

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ปัญหาการปรับตัวของนักเรียนจัดเป็นปัญหาใหญ่ในโรงเรียน เพราะนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถด้านการปรับตัวแตกต่างกัน บางคนอาจจะแสดงออกด้วยอาการสงบเสงี่ยมแต่ในขณะที่บางคนอาจจะแสดงออกด้วยอาการก้าวร้าว ซึ่งไม่ว่าจะแสดงออกในรูปแบบใด ก็จัดเป็นปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนด้วยกันทั้งสิ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.1.2.2 วิธีการสอนของครู

เอมเมอร์และคนอื่นๆ (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2549: 15 ; อ้างอิงจาก Emmer; Evertson ;& Anderson. 1980) ได้ศึกษาความแตกต่างของครูที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และครูที่ไม่มีประสิทธิภาพได้พบตัวแปรหรือเทคนิคที่ทำให้ครูมีประสิทธิภาพดังต่อไปนี้

1. อธิบายวัตถุประสงค์ของบทเรียน หน่วยเรียนที่ต้องการให้นักเรียนรู้อย่างแจ่มแจ้ง
2. ใช้อุปกรณ์วัสดุเกี่ยวกับการสอนหลายชนิด
3. เตรียมการสอนและเครื่องใช้ที่จะใช้ในการสอนอย่างพร้อม
4. ใช้หนังสือ ประสบการณ์ กิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5. บอกนักเรียนถึงเหตุผลว่าทำไมบทเรียนที่ครูสอนจึงมีความสำคัญ และนักเรียนต้องตั้งใจเรียนให้เกิดการเรียนรู้
6. รู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ทุกวินาที และปรับเนื้อหาให้เหมาะสมโดยคิดถึงระยะเวลา ความใส่ใจของนักเรียน
7. ครูควรจะสอนนักเรียนให้มีอัตราความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ
8. เนื้อหาที่สอนเป็นที่สนใจแก่นักเรียน
9. การตั้งความคาดหวังของครู และการตั้งเกณฑ์ของความสำเร็จของนักเรียนจะต้องเหมาะสม ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป

สจวร์ต โค้วตระกูล (2549 : 16) ได้กล่าวถึง การสอนที่ดีว่า ครูจะต้องรู้จักปรับการสอนให้เข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อม แต่ละชั่วโมงจะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องการสอนและการเรียนรู้หลายอย่าง ครูที่เป็นครูใหม่ทุกคนจะรู้สึกว่าจะไม่พร้อมที่จะเข้าสอน เพราะแม้ว่าจะมีความรู้ทางวิชาการในวิชาที่ตนสอน และได้เรียนจิตวิทยาการศึกษาและวิธีสอนวิธีต่างๆ มาแล้วก็ตาม แต่จะมีคำถามหลายอย่าง ที่ตนเองไม่แน่ใจว่าจะมีคำตอบถูกต้องหรือไม่ เป็นต้นว่า

1. นักเรียนที่จะสอนจะสามารถเรียนรู้ในบทเรียนที่ตนเตรียมจะสอนหรือไม่
2. วัตถุประสงค์ที่สำคัญของบทเรียนที่จะสอนคืออะไร
3. ถ้าหากนักเรียนไม่เกิดการเรียนรู้จะมีวิธีแก้ไขได้อย่างไร
4. วิธีสอนอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับนักเรียนทุกคน
5. จัดเตรียมการสอนอย่างไรจึงจะดีที่สุด
6. ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการห้องเรียน จะมีวิธีแก้ไขอย่างไร
7. จะใช้หลักในการประเมินผลและการตัดเกรดของนักเรียนอย่างไร

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้โรงเรียนมีคุณภาพทางวิชาการก็คือ ครู อาจารย์ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของผู้เรียน ดังนั้น ครูอาจารย์ที่มีความสามารถทางด้านวิชาการ ก็ทำให้การศึกษามีคุณภาพ รวมทั้งมีลักษณะการถ่ายทอดความรู้ที่ดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียน ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการปรับตัวทางการเรียนที่ดีขึ้น

1.1.2.3 บรรยากาศการเรียนการสอน

สจวร์ต โค้วตระกูล (2549:421) ได้กล่าวถึง หลักการปฏิบัติของครูและนักเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศของห้องเรียนให้เอื้อแก่การเรียนรู้

1. ทั้งครูและนักเรียนจะตกลงกันตั้งแต่วันแรกของโรงเรียนเปิดว่า ต้องการบรรยากาศของห้องเรียนชนิดใด ทั้งครูและนักเรียนจะต้องเข้าใจว่าห้องเรียนที่มีบรรยากาศเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพนั้นหมายถึง ห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่นราบรื่น ทุกคนมีความจริงใจต่อกันและกัน และต่างคนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนและครูต่างก็มีความสุข นักเรียนทุกคนเคารพกฎเกณฑ์ และระเบียบของห้องเรียนซึ่งครูและนักเรียน

ช่วยกันคิดขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นความสัมพันธ์ที่ต่างก็ไวใจซึ่งกันและกัน มีความจริงใจต่อกันและหวังดีต่อกันโดยครูเป็นกัลยาณมิตรของนักเรียนและเป็นนักมนุษยนิยม

2. ทั้งครูและนักเรียนจะต้องพยายามที่จะปรับปรุงทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ ครูจะต้องแสดงตนเป็นตัวอย่างโดยเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะ และมีมนุษยสัมพันธ์ดี คือเป็นผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

2.1 ไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น และเป็นผู้ที่เข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น “โดยเอาใจเขามาใส่ใจเรา” หรือมีความร่วมความรู้สึกและอารมณ์ (empathy)

2.2 มีความซื่อสัตย์สุจริต

2.3 มีมาตรฐานทางจริยธรรมและค่านิยมของตนเอง

2.4 เป็นผู้มีความเมตตา มีขันติ และมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

2.5 เป็นผู้มองคนในแง่ดี

2.6 มีอัธยาศัยไมตรีทางบวก

2.7 เป็นผู้ที่ยอมรับผู้อื่นโดยถือว่าคนเราแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคล

2.8 ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยกย่องให้เกียรติ

2.9 เปิดโอกาสให้ผู้อื่นมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและทักษะ

2.10 มีความจริงใจ และสามารถควบคุมสติของตนเองได้

3. ทั้งนักเรียนและครูมีหน้าที่ที่จะสร้างบรรยากาศของห้องเรียน เพื่อเอื้อการเรียนรู้และเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่นราบรื่น ทุกคนมีความจริงใจต่อกันและกัน และต่างคนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนทุกคนเคารพกฎเกณฑ์และระเบียบของห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นความสัมพันธ์ที่ต่างก็ไวใจซึ่งกันและกัน จึงเป็นบรรยากาศของห้องเรียนที่เอื้อแก่การเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้ ดังนั้นบรรยากาศในชั้นเรียนน่าจะมีผลต่อการปรับตัวด้านการเรียน

1.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1.3.1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กรมวิชาการ (2544: 4-26) กล่าวว่า เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. ระดับช่วงชั้นกำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6

2. สารการเรียนรู้ กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

- 2.1 ภาษาไทย
- 2.2 คณิตศาสตร์
- 2.3 วิทยาศาสตร์
- 2.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา
- 2.6 ศิลปะ
- 2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 2.8 ภาษาต่างประเทศ

สารการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสารการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลุ่ยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ กลุ่มที่สอง ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เป็นสารการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้ผู้เรียนรู้ตามกลุ่มสารการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตัวเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเอง เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

3.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน

โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

4. มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่ม เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ

4.1 มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6

5. เวลาเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800 - 1,000 ชั่วโมงโดยเฉลี่ยวันละ 4 - 5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800 - 1,000 ชั่วโมงโดยเฉลี่ยวันละ 4 - 5 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1,000 - 1,200 ชั่วโมงโดยเฉลี่ยวันละ 5 - 6 ชั่วโมง

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีเวลาเรียนปีละไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมงโดยเฉลี่ยวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง

6. การจัดหลักสูตร สถานศึกษาต้องจัดสาระการเรียนรู้ให้ครบ ทั้ง 8 กลุ่ม ในทุกชั้น ให้เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้ และระดับพัฒนาการของผู้เรียน โดยในช่วงการศึกษาภาคบังคับคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดหลักสูตรเป็นรายปี และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จัดเป็นหน่วยกิต ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 และปีที่ 4 - 6 การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ หลักสูตรที่จัดขึ้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิต กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณการคิดวิเคราะห์ การติดต่อสื่อสาร และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ เน้นการบูรณาการอย่างสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและวัฒนธรรม

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสำรวจความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง และพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว พัฒนาความสามารถ ทักษะพื้นฐานด้านการเรียนรู้ และทักษะในการดำเนินชีวิต ให้ความสำคัญ

สมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเสริมสร้างสุขภาพส่วนตนและชุมชน มีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน มุ่งปลูกฝังความรู้ ความสามารถ และทักษะในวิทยาการและเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ มุ่งมั่นพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

7. การจัดเวลาเรียน ให้สถานศึกษาจัดเวลาเรียนให้ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมในแต่ละชั้นปีทั้งการจัดเวลาเรียน ในสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และรายวิชาที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติม รวมทั้งต้องจัดให้มีเวลาสำหรับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาคเรียนตามความเหมาะสม

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ให้สถานศึกษาจัดเวลาเรียนเป็น รายปี โดยมีเวลาเรียนวันละประมาณ 4 - 5 ชั่วโมง ช่วงชั้นนี้เป็นช่วงชั้นแรกของการศึกษาขั้นพื้นฐาน เด็กจำเป็นต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อช่วยให้สามารถเรียนสาระการเรียนรู้กลุ่มอื่นๆได้รวดเร็วขึ้น ทักษะเหล่านี้ ได้แก่ ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียน และทักษะคณิตศาสตร์ ดังนั้น การฝึกทักษะด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ จึงควรใช้เวลาประมาณร้อยละ 50 ของเวลาเรียนทั้งหมดในแต่ละสัปดาห์ ส่วนเวลาที่เหลือก็ใช้สอนให้ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้วย

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ให้สถานศึกษาจัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละประมาณ 4 - 5 ชั่วโมง การจัดเวลาเรียนในกลุ่มภาษาไทยและคณิตศาสตร์ อาจใช้เวลาลดลง เหลือประมาณร้อยละ 40 ของเวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์ โดยให้เวลากับกลุ่มวิทยาศาสตร์มากขึ้น สำหรับการเรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ แม้เวลาเรียนจะลดลง ยังคงต้องฝึกฝน ทบทวนอยู่เป็นประจำ เพื่อพัฒนาทักษะขั้นพื้นฐานในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาจะมีเวลาอย่างเพียงพอให้เด็กมีโอกาสนเล่น ทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและปฏิบัติงานต่างๆ โดยต้องจัดเวลาเรียนในแต่ละกลุ่มสาระ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนประมาณร้อยละ 20 ส่วนเวลาที่เหลือสถานศึกษาสามารถจัดกิจกรรมอื่นๆ ได้ตามความเหมาะสม

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี มีเวลาเรียนประมาณวันละ 5 - 6 ชั่วโมง การกำหนดเวลาเรียน สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม ควรให้สัดส่วนใกล้เคียงกัน แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ยังคงมีความสำคัญ ควรจัดเวลาเรียนให้มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ สำหรับผู้เรียนที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อ และจัดรายวิชาอาชีพหรือโครงการอาชีพสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถที่จะออกไปสู่โลกอาชีพ

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาคโดยให้คตินำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา

1 หน่วยกิต และมีเวลาเรียนประมาณวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง การจัดเวลาและสาระการเรียนรู้ ในช่วงชั้นนี้เป็นการเริ่มเข้าสู่การเรียนเฉพาะสาขา จึงให้มีการเลือกเรียนในบางรายวิชาของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และจัดทำรายวิชาเพิ่มเติมใหม่ บางรายวิชาที่น่าสนใจ หรือที่มีความยากในระดับสูงขึ้นไป เช่น แคลคูลัสในคณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ชั้นสูง สำหรับผู้ที่เรียนกลุ่มสาระนี้ได้ดีเป็นพิเศษ นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถปรับรูปแบบการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้นได้ในบางกลุ่มสาระ เช่น ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งยังจำเป็นต้องเรียนอยู่อาจจัดเป็นรายวิชาสั้นๆ หรือรายวิชาเดี่ยว หรือรวมกันในลักษณะบูรณาการ เมื่อสถานศึกษาจัดการเรียนรู้ได้ตามมาตรฐานการเรียนช่วงชั้นที่ระบุไว้แล้ว ก็อาจพัฒนาเป็นวิชาเลือกเฉพาะทางในระดับสูงขึ้นไปได้ เช่นเดียวกัน

8. แนวการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นมีดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 การจัดการเรียนรู้ต้องสนองต่อต่อความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาการเรียนรู้ ทั้งนี้ในแต่ละคาบเวลาเรียนนั้นไม่ควรใช้เวลานานเกินความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาต้องจัดการเรียนรู้ให้ครบทุกกลุ่มสาระ ในลักษณะบูรณาการที่มีภาษาไทยและคณิตศาสตร์เป็นหลัก เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีความสนุกสนาน ได้ปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ ทักษะพื้นฐานการติดต่อสื่อสาร ในการคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ และพัฒนาลักษณะนิสัยและสุนทรียภาพ

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 การจัดการเรียนรู้มีลักษณะคล้ายกับช่วงชั้นที่ 1 แต่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ มุ่งเน้นทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม การสอนแบบบูรณาการโครงการ การใช้หัวเรื่องในการจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิด การค้นคว้า แสวงหาความรู้ สร้างความรู้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์ผลงานแล้วนำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีหลักการ ทฤษฎีที่ยาก ซับซ้อน อาจจัดแยกเฉพาะ และควรเน้นการจัดการเรียนรู้แบบโครงการมากขึ้น เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความคิด ความเข้าใจ และรู้จักตนเองในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ สถานศึกษาต้องจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 การจัดการเรียนรู้เริ่มเน้นเข้าสู่เฉพาะทางมากขึ้น มุ่งเน้นความสามารถ ความคิดระดับสูง ความถนัด และความต้องการของผู้เรียนทั้งในด้านอาชีพ การศึกษาเฉพาะทาง ตลอดจนการศึกษาต่อ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮอร์ตาดา; คาร์เตอร์ และสปัลเลอร์ (Hurtado; Carter; & Spuler. 1996 : 135 – 154) ได้ศึกษาปัญหาและความสำเร็จในการปรับตัวของนักศึกษาละตินในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เพื่อ

ประเมินปัญหาและความสำเร็จของการปรับตัวของนักศึกษา โดยศึกษาการปรับตัวในด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ การปรับตัวทางด้านวิชาการ การปรับตัวทางด้านสังคม การปรับตัวทางด้านจิตใจของแต่ละบุคคล และการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อม โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และใช้แบบสอบถามการปรับตัวของนักศึกษาซึ่งพัฒนามาจากแบบวัดของแบคเกอร์และซีริก (Bager ;& Siryk. 1984 – 1989) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ถูกเหยียดผิวและสัญชาติมักจะเป็นนักศึกษาที่มาจากชนชั้นต่ำ การที่นักศึกษาถูกเหยียดหยามนี้มีผลกระทบต่อความรู้สึกของ นักศึกษาในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมและยังมีผลกระทบไปถึงการปรับตัวทางด้านวิชาการและด้านสังคมอีกด้วย ส่วนนักศึกษาที่เรียนดี พบว่า มีปัญหาการปรับตัวในด้านการเข้ากลุ่มเพื่อน เนื่องจากมีแรงกดดันว่าได้รับอิทธิพลพิเศษในการเข้าศึกษา ทำให้มีปัญหาด้านมนุษยสัมพันธ์ขัดแย้งกับกลุ่มเพื่อนและขาดความมั่นใจต่อผู้บริหารในวิทยาลัย

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ณัฐวดี จันทร์ฟอง (2549 : 108-119) ได้ศึกษา การปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคม ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเรียงลำดับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ การตระหนักรู้แห่งตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน

เสาวคนธ์ สาทา (2550 : 66-72) ได้ศึกษา การปรับตัวด้านการเรียน แผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนแผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ทักษะคิดต่อการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง

จากผลการวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า การปรับตัวด้านการเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในโรงเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้สอน ผู้เรียน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ

เฮอร์ลอค (นุจรี มุราชัย.2551 : 26 ; อ้างอิงจาก Hurlock.1959) กล่าวถึง สภาพและปัญหาของวัยรุ่นว่าเป็นระยะที่พัฒนาทั้งด้านการดำเนินชีวิต ด้านร่างกายและด้านจิตใจ เป็น

ช่วงเวลาของความเจริญงอกงาม และความเปลี่ยนแปลงในทุกด้านของเด็ก เช่น ร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ เป็นช่วงเวลาที่ได้รับสิ่งใหม่ๆ ทั้งประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้ใหญ่ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ ทำให้วัยรุ่นไม่มีเวลาพอที่จะปรับตัวให้ทันกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งปัญหาสังคม ปัญหาทางโรงเรียน ปัญหาทางบ้าน ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาอนาคตและปัญหาจริยธรรม

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 1367) ได้ให้ความหมายของอายุว่า หมายถึง จำนวนปีที่นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน โดยอายุเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดฐานะ ของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นและการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ การเรียนรู้

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า อายุเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดฐานะของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นและการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ การเรียนรู้ ดังนั้นอายุน่าจะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินท์ ชูชม (2530 : 10) ได้กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่าหมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้รับ จากการทำงานที่ต้องใช้ความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ โรงเรียนต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Tests) อาจพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียนเนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณา องค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลาย ๆ ด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงขนาดความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไป เพียงครั้งเดียว

ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์ และสุวิทย์ หิรัญยกานต์ (2548 : 5) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความสามารถ ความรู้หรือทักษะ หรือหมายถึง ผลของการเรียนการสอนหรือผลงานที่เด็กได้จากการประกอบกิจกรรมส่วนนั้นๆ ก็ได้ เช่น เด็กนักเรียนท่องสูตรเคมีในช่วงเวลาหนึ่ง เด็กคนนั้นสามารถจำได้เท่าใด ก็ถือว่าเขามีความสัมฤทธิ์ในสูตรเคมีสูตรนั้นมากเท่านั้น

จากเอกสารที่กล่าวมาสรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ หรือจาก

ประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นตัววัดว่าบุคคลได้เกิดการเรียนรู้ไปเท่าใดหรืออย่างไรบ้าง โดยสามารถวัดได้จากการสังเกต การสอบถามหรือการทำแบบทดสอบต่าง ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันยังส่งผลต่อการเรียนรู้ในระดับต่อไปของบุคคลด้วย

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.1.3.1. ความหมายของสุขภาพจิต

แคปแลนด์และคนอื่นๆ (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิตเชิดวงศ์.2535 : 13 ; อ้างอิงจาก Kaplan and other. 1980) กล่าวถึง ความหมายสุขภาพจิตว่า เป็นความรู้สึกรู้สึกที่เป็นสุข สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เอิร์กเบิร์ต (ผกา บุญเรือง และวิณี ชิตเชิดวงศ์.2535 : 12 ; อ้างอิงจาก Egbert. 1980) นิยามสุขภาพจิตว่า คือการปฏิบัติตนอยู่ในศีล ทั่วทั้งกาย วาจา ใจ มีสติพิจารณาสิ่งทั้งหลายให้รู้เห็นเท่าทันตามความเป็นจริง ไม่ถูกครอบงำด้วยความยินดียินร้าย และมีความเป็นมิตรกับคนอื่น ๆ

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2545 : 75) กล่าวว่า สุขภาพจิตเป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ทางสุขภาพของมนุษย์ที่สามารถรับรู้ถึงความคิด อารมณ์ของตนเอง และสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี มีการปรับตัวที่ดี จะมีความสุขเมื่อสามารถทำตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมนั้นๆ

องค์การอนามัยโลก (ลักขณา สรวิวัฒน์. 2545 : 3 ; อ้างอิงจาก World Health Organization. n.d.) ได้ให้ความหมายว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ ซึ่งปราศจากอาการของโรคจิต โรคประสาท หรือลักษณะผิดปกติอื่นๆทางจิตใจ และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจ มีความสุขอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี มีสัมพันธภาพอันดีงามกับบุคคลอื่น และดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสะดวกอย่างสุขสบายรวมทั้งสามารถแสดงความต้องการของตนในโลกที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงนี้ได้โดยไม่มีข้อขัดแย้ง

วิทยากร เขียงกุล (2546 : 118) กล่าวว่า สุขภาพจิต หมายถึง การมีจิตใจที่มีสุขภาพดี ซึ่งไม่ได้หมายถึง ความสามารถทางปัญญาเท่านั้น แต่ยังหมายถึง ความสามารถที่จะจัดการกับปัญหาในชีวิตประจำวัน ความสามารถที่จะเข้ากับผู้อื่นและสร้างสัมพันธ์ที่ยั่งยืน

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ทางจิตใจมนุษย์ อันจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ไม่เป็นโรคจิต ไม่เป็นโรคประสาท มีสมรรถภาพในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี มีความมั่นคงทางจิตใจ มีสมรรถภาพในการทำงาน มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น และสามารถที่จะทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคมได้ดี

2.1.3.2 ลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดี

วรารักษ์ ตระกูลสถิตย์ (2544 : 7-8) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดี ดังนี้

1. มีเจตคติที่ดีต่อตนเอง พอใจในตนเองและเป็นผู้ที่รู้จักและเข้าใจตนเองได้ดี
ว่า ตนเองเป็นอย่างไร มีความรู้ ความสามารถเพียงพอ

2. มีใจกว้าง สามารถยอมรับและเผชิญกับความเป็นจริง
3. มีความสามารถที่จะเอาชนะอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเองได้
4. ความเป็นตัวของตัวเอง มีอิสระในการกระทำของตนเอง
5. มีวุฒิภาวะทางอารมณ์
6. เป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี
7. เป็นคนที่ทนต่อความกดดัน ความผิดหวัง ความสูญเสีย ความพ่ายแพ้

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีสุขภาพจิตดี คือ ไม่มีโรคทางกายและจิตใจ มีความสามารถที่จะปรับตัวในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน มีเป้าหมายในชีวิตเป็นเป้าหมายที่เป็นไปได้ตามความเป็นจริงและมีลักษณะสร้างสรรค์ และสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้เป็นอย่างดี

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์ (2531 : 6) นิสัยในการเรียน หมายถึง ทักษะในการเรียนการศึกษาที่ได้รับฝึกฝนเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1. การหลีกเลี่ยงผัดเวลา หมายถึง ความพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีความรับผิดชอบในตนเอง มีการวางแผนในการเรียน จัดระบบการเรียนและการทำงาน
2. วิธีการทำงาน หมายถึง วิธีการต่างๆที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการศึกษาช่วยส่งเสริมให้การเรียนการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536 : 1) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็น พฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจและมุ่งมั่น ที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ ประกอบด้วย ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

จากเอกสารที่กล่าวมาจึงสรุปความหมายของคำว่า นิสัยทางการเรียน ได้ว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง ความประพฤติที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอในด้านการเรียน เป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจต่อการเรียน โดยแสดงออกผ่านทางพฤติกรรมที่มุ่งมั่นในการเรียนเอาใจใส่ ขยัน อดทน มีความรับผิดชอบ ในการแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน และพัฒนาวิธีการเรียนอยู่ตลอดเวลา

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

เรเนอร์ (Raynor. 1982 : 71 – 116) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นจิตลักษณะที่แยกต่างหากจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคคลใดมีลักษณะสองประการนี้สูงก็อาจคาดได้ว่า เขามีพลัง

ผลักดันให้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างขยันขันแข็งที่สุด ถ้าผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว เช่น ขยันเรียนหนังสือในปัจจุบันเพื่อจะได้งานดีมีชีวิตก้าวหน้าและสุขสบายในอนาคต

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2549 : 376 ; อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524) ได้ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคต ซึ่งให้ความหมายว่า เป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้ รอได้ ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคตแทนรางวัลเล็กน้อย ซึ่งจะได้รับทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบันของตน เพราะเล็งเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเห็นผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และความสามารถวางแผนการปฏิบัติเกี่ยวกับอนาคตได้อย่างเหมาะสม ซึ่งลักษณะมุ่งอนาคตมีความสำคัญกับผู้เรียนเพราะเป็นลักษณะหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค รู้จักการวางแผนเพื่ออนาคต และสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้ปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะเพื่อความเจริญของตนเองและประเทศชาติ

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

นิเทศ เจริญภักธุธรณ์ (2543 : 32) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตเด็ก โดยมีพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็กอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติ และรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของเด็กก็ว่าได้ ถ้าจะพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตน เขาย่อมต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี พ่อแม่ผู้ปกครองที่เข้าใจจะให้ความสนใจในการศึกษาของเด็ก ให้คำแนะนำในการเรียนแก่เด็กเป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กสามารถทำการศึกษเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ด้านนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัด ต้องจากครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครอง ย่อมต้องการการสนับสนุนด้านการเรียนด้วยดี ทั้งทางด้านทุนทรัพย์ กำลังใจด้านการเรียน และให้ความร่วมมือด้านการเรียน จะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ แต่ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนที่จริงจัง ย่อมมีผลในทางตรงกันข้าม คือไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่าการปรับตัวด้านการเรียนได้ดีนั้น องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งคือการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองที่เข้าใจเด็กและให้ความสำคัญกับการเรียนของเด็ก ให้การส่งเสริมสนับสนุนต่อการเรียน ย่อมจะทำให้เกิดแรงกระตุ้นให้เด็กมีความพยายามในการศึกษาเล่าเรียน ส่วนเด็กที่ไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควรก็มักจะประสบปัญหาต่าง ๆ ทั้งด้านการปรับตัวและด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

อจธรา สุขารมณ (2542 : 1) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กที่ฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของลูก เช่น บิดามารดามีลักษณะ เจ้าระเบียบ บังคับให้ลูกเรียนตามสาขาที่ตนต้องการ หรือชี้แจงและตำหนิอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ลูกเป็นไปตามความคาดหวังของตน ลูกจะรู้สึกที่ตนเองไม่มีความสามารถ ความคาดหวังของบิดามารดาก็จะส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของลูก

2.1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

กุหลาบ รัตนสังขธรรม และคนอื่นๆ (2543 :13-15) ได้สรุปแนวคิดของสัมพันธภาพในครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีจะต้องมีพฤติกรรมที่แสดงความรักและผูกพันในลักษณะต่อไปนี้

1. ต้องเอาใจใส่ดูแลและเอื้ออาทรต่อกัน หมายถึง การดูแลสุขภาพของกันและกัน อาหารการกิน การเล่าเรียนของบุตร ความทุกข์และความสุข ที่ต้องการระบาย เป็นต้น
2. ต้องรู้จักคนที่เรารัก สำหรับบุตร บิดา มารดา ก็ต้องเข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับบุตร อุปนิสัยบุตร จุดเด่นจุดด้อยเป็นอย่างดี
3. ต้องเคารพซึ่งกันและกัน หมายถึง การเคารพที่มาจากใจ ซึ่งพฤติกรรมการแสดงออกหลายอย่าง เช่น การฟังกัน การเกรงใจกัน การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เป็นต้น
4. ต้องมีความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับความผิด หรือความชอบ
5. ต้องมีความไว้วางใจกันและกัน ควรมีต่อทั้งกายและทางใจ
6. ต้องให้กำลังใจกันและกัน อาจเป็นคำพูดหรือท่าทางที่ให้การสนับสนุน
7. ต้องให้อภัยกันและกัน ถ้ามีความรักอยู่ก็ให้อภัยให้กัน ยกโทษให้กัน
8. ต้องรู้จักสื่อสารในครอบครัว ควรใช้กริยาวจา ระหว่างบิดา มารดากับบุตร
9. ต้องใช้เวลาด้วยกันอย่างมีคุณค่า และมีคุณภาพ มีกิจกรรมร่วมกันช่วยแก้ปัญหาต่างๆที่มี
10. ต้องมีการปรับตัวตามภาวะที่เปลี่ยนแปลง
11. ต้องรู้จักภาระหน้าที่ในครอบครัว และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การอยู่ด้วยกันทุกคนต้องมีบทบาทหน้าที่ทั้งต่อตนเองและต่อสมาชิกในครอบครัว
12. มีความใกล้ชิดทางสัมผัส การสัมผัสเช่น การโอบกอดกันบ้างเป็นการแสดงความรักความอบอุ่นตามธรรมชาติของคน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ได้แก่ การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน แบบทดสอบ Primary Mental Ability สูง ซึ่งคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

2.1.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

พิมพันธ์ เดชคุปต์ (2544 : 10 – 14) ได้กล่าวถึงบรรยากาศทางกายภาพในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศทางกายภาพ คือลักษณะของห้องเรียนที่มีบรรยากาศทางกายภาพที่เหมาะสม ควรเป็นดังนี้

1. ห้องเรียนควรมีสีสันน่าดู และเหมาะสมสบายตา อาคารถ่ายเทได้ปราศจากเสียงรบกวน กว้างขวางพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน
2. ห้องเรียนควรมีบรรยากาศอิสระของการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตลอดจนการเคลื่อนไหวกิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท
3. ห้องเรียนสะอาดถูกสุขลักษณะ น่าอยู่ ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
4. สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ สามารถเคลื่อนย้ายได้ และสามารถดัดแปลงให้เอื้ออำนวยต่อการสอนและการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ได้
5. การจัดห้องเรียนให้พร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้งให้มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น เหมาะต่อการสอนโดยกระบวนการกลุ่ม วิธีบรรยาย และ วิธีการแสดงละคร เป็นต้น

สมพร สุทัศน์ย์ (2544 : 134 – 136) ได้กล่าวถึงการ จัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว โปร่ง อาคารถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบาย ๆ เหมาะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น โต๊ะเรียนม้านั่งควรอยู่ในสภาพที่แข็งแรงทนทาน อาคารเรียนมั่นคงแข็งแรง อุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องเรียน เช่น พัดลมติดเพดานอยู่ในสภาพที่แข็งแรง เครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ในสภาพดีปลอดภัย

พรณี ข. เจนจิต (2545 : 347-348) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบ 6 อย่างที่ครูจะต้องคำนึงถึงในการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน คือ

1. บรรยากาศที่ทำหาย การกระตุ้นให้กำลังใจเพื่อให้เด็กประสบความสำเร็จในการทำงาน พุดให้เด็กรู้สึกว่าคุณเชื่อในความสามารถของเด็กที่จะทำงานนั้นๆ แม้ว่าจะเป็นงานที่ค่อนข้างยาก ให้เด็กรู้สึกมีอิสระที่จะทำ อย่าให้รู้สึกว่าคุณบังคับ
2. บรรยากาศที่มีอิสระ บรรยากาศที่จะช่วยให้เด็กมีการยอมรับนับถือในตนเอง คือบรรยากาศที่มีอิสระ เด็กมีโอกาที่จะเลือก ซึ่งเด็กสามารถตัดสินใจเลือกสิ่งที่มีความหมายและมีคุณค่า ซึ่งทั้งนี้รวมถึงโอกาที่จะทำผิดพลาดด้วย บรรยากาศเช่นนี้จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ เด็กจะเกิดความมั่นใจในตนเองที่จะศึกษาค้นคว้าไม่เกิดความตึงเครียด

3. บรรยากาศซึ่งมีการยอมรับนับถือ การที่ครูเห็นคุณค่าในตัวเด็กเป็นสิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไม่มีอะไรสำคัญเท่ากับความรูสึกที่ครูเห็นว่าเด็กเป็นบุคคลสำคัญมีคุณค่าและสามารถเรียนได้ ถ้าครูมีความรูสึกเช่นนี้ให้กับเด็กอย่างจริงจัง จะมีผลต่อการทำกิจกรรมต่างๆของเด็ก นอกจากนั้นเด็กก็จะรูสึกว่าตนเองมีคุณค่าและยอมรับนับถือในตนเองด้วย ความรูสึกนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นมาก สำหรับเด็กที่มีปมด้อย ขาดความมั่นใจในตนเอง ดังนั้น จึงควรพยายามถ่ายทอดความรูสึกนี้ให้เด็กได้รับ

4. บรรยากาศที่มีความอบอุ่น ความรูสึกทางด้านจิตใจมีผลต่อความสำเร็จในการเรียน เช่นเดียวกับการที่เด็กตระหนักว่าตนเองมีคุณค่า ดังนั้นการที่ครูมีความเข้าใจ เป็นมิตร ยอมรับ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ จะทำให้เด็กเกิดความอบอุ่นสบายใจ อยากเข้าไปติดต่อด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลมายังการเรียนของเด็ก ดังนั้นบรรยากาศที่มีความอบอุ่น การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเด็กรู้ว่าครูเอื้ออาทรกับการกระทำของตน จะทำให้เด็กเกิดความรูสึกรักโรงเรียน

5. บรรยากาศแห่งการควบคุม เด็กที่อยู่ในบรรยากาศที่ปล่อยตามสบาย จะพัฒนาการยอมรับนับถือตนเองได้น้อยกว่าเด็กที่อยู่ในบรรยากาศแห่งการควบคุม ดังนั้นเป็นความจำเป็นที่ครูจะต้องฝึกให้เด็กมีวินัย แต่มีได้อยู่ภายใต้การควบคุมลงโทษ ครูจะต้องชี้แจงให้เข้าใจว่า ทำไมจึงต้องทำสิ่งนี้แต่ไม่ทำสิ่งนั้น วิธีการพูดของครูเป็นสิ่งที่สำคัญ ต้องสุภาพแต่มีความหนักแน่น

6. บรรยากาศแห่งความสำเร็จ เป็นสิ่งที่ครูควรสร้างให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน กล่าวว่าการเห็นชอบจากบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็กจะมีผลต่อความสำเร็จในการกระทำกิจกรรมต่างๆของเด็ก และการไม่ได้รับความเห็นชอบจะมีผลต่อความสำเร็จในการทำกิจกรรมต่างๆน้อยลง ครูที่ฉลาดมักจะพูดถึงจุดที่เด็กประสบความสำเร็จมากกว่าพูดเกี่ยวกับความล้มเหลว การที่คนเราคำนึ่งถึงความล้มเหลวจะมีผลทำให้มีความคาดหวังต่ำ ซึ่งไม่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

ประสาธ อิศรปริดา (2547 : 343) ได้กล่าวถึง การเริ่มต้นจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพในระดับมัธยมศึกษาว่า ครูที่จัดการห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในระดับมัธยมศึกษา คือ ครูจะต้องมีการดำเนินการให้ห้องเรียนมีกฎระเบียบตั้งแต่เริ่มสัปดาห์แรก ครูจะมีการสื่อสารที่ดี และชัดเจน ให้เด็กได้รับผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบอย่างคงเส้นคงวา จะมีความสนใจเด็ก และกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด เมื่อมีการละเมิดกฎระเบียบก็จะจัดการให้เด็กได้รับผลกระทบอย่างรวดเร็ว ครูจะเข้าใจจิตวิทยาเด็ก เช่น เด็กกลุ่มที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ จะมีช่วงความสนใจสั้น ครูก็จะไม่บังคับให้เด็กทำงานหรือเรียนในช่วงยาวนาน แต่จะแบ่งเวลาออกเป็นช่วงๆ แต่ละช่วงจะให้เด็กประกอบกิจกรรมที่แตกต่างกัน ครูที่มีประสิทธิภาพเหล่านี้จะติดตามความก้าวหน้าของเด็กด้วยความใส่ใจ การที่ครูดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดและอย่างสม่ำเสมอ จะมีผลให้เด็กปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียน อย่างไรก็ตาม ครูในระดับมัธยมศึกษาไม่ต้องอธิบายกฎระเบียบต่างๆซ้ำๆ มากเท่ากับเด็กระดับประถมศึกษา และการจัดการในห้องเรียนจะเน้นในเรื่องงานวิชาการมากขึ้น เช่น การกำกับดูแลงานที่มอบหมาย การติดตามความก้าวหน้าของเด็ก เป็นต้น

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ดี จะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศที่ปลอดโปร่ง มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความกระตือรือร้นและมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน

2.1.10 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

สลาวิน (ศิริบุรณ์ สายโกสุม. 2546 : 256 ; อ้างอิงจาก Slavin. 1980) ได้ศึกษางานวิจัยจำนวนมาก ซึ่งชี้ว่าสัมพันธภาพทางบวกช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนและเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเองของผู้เรียน แนวทางจากการศึกษา มีผลในการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันมากกว่าการแข่งขันกัน ครูและนักเรียนต่างมีความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน องค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ไม่เพียงช่วยให้บังเกิดผลดีในทางวิชาการเท่านั้น สัมพันธภาพที่ดีช่วยให้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

โคแกน (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. 2549 : 61 ; อ้างอิงจาก Cogan. 1975) ศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างครูกับนักเรียนจะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ยิ่งครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อกันมากเท่าใด นักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียน นักเรียนที่มีความศรัทธาในตัวครูจะทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้ดี

ศิริบุรณ์ สายโกสุม (2546 : 256) ได้กล่าวถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า ความสัมพันธ์หรือความผูกพันระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น ครูดีเพราะสามารถสร้างสัมพันธภาพในทางบวกกับนักเรียนได้

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน เพราะครูให้ความรัก ความเข้าใจนักเรียนอย่างจริงจัง พร้อมทั้งยอมรับฟังความคิดเห็นและให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน จึงทำให้นักเรียนตั้งใจเรียน

2.1.11 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ปราณี พรรณวิเชียร (2544 : 76 – 78) ได้กล่าวว่า การที่จะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันความปฏิบัติดังนี้

1. แสดงกริยายิ้มแย้มแจ่มใส เพราะรอยยิ้มเป็นการแสดงออกซึ่งความรัก ที่มีความหมายมากที่สุดแต่ลงทุนน้อยที่สุด
2. แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข
3. ตั้งใจฟังบุคคลอื่นพูด หากท่านกำลังทำงาน เมื่อมีบุคคลอื่นมาสนทนาด้วยก็ควรจะเก็บงานที่ทำเอาไว้ชั่วคราวก่อน อย่าทำงานไปด้วยสนทนาไปด้วย เพราะเป็นกิริยาที่ไม่เหมาะสม อันแสดงถึงการไม่ให้ความสนใจกับบุคคลนั้น

4. แสดงกิริยารับฟังข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น
 5. ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจ้องจับผิดบุคคลอื่น จะทำให้เกิดความหวาดระแวง ซึ่งกันและกัน หากบุคคลอื่นทำอะไรก็ให้มองในแง่ดีไว้ก่อน อย่าคอยจ้องแต่จะนินทา
 6. แสดงความเกรงใจต่อบุคคลอื่น เนื่องจากความสนิทสนมเกินไป อาจทำให้ไม่เกิดความเกรงใจกัน
 7. รู้จักรับอารมณ์ ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นๆ นั้นอาจมีสิ่งทำให้เกิดไม่พอใจขึ้นได้ ดังนั้นหากเราเกิดอารมณ์ก็ควรระงับอารมณ์เอาไว้บ้าง เพราะการเป็นคนเจ้าอารมณ์ ไม่ได้ก่อให้เกิดอะไรดีขึ้นเลย นอกจากจะทำลายความสัมพันธ์ที่เคยมีมาก่อน
 8. วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม ไม่แสดงกิริยาอาการโอ้อวด ยกตนข่มท่านไม่ว่าบุคคลใดก็ตามไม่มีใครชื่นชมคนที่ข่มให้เขาต่ำลง
 9. รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของผู้อื่น ด้วยการแสดงใบหน้าที่น่าเกรงขาม เรียบตึงชัดเจน มองสบสายตาเพื่อน เพื่อแสดงให้เห็นความจริงใจที่ต้องการให้เพื่อนทราบความรู้สึกที่แท้จริง
 10. จดจำข้อมูลเล็กๆ น้อย ๆ ของเพื่อนไว้ แสดงความเอาใจใส่ ความสนใจเพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ แสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนมีความทุกข์
- จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า การที่นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง กระตือรือร้น และสามารถทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนได้ อย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลให้มีการปรับตัวด้านการเรียนที่เหมาะสม แต่ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพไม่ดีกับเพื่อน จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง วิตกกังวล ห่อเหี่ยว ไม่มีความสุขในการเรียน จะทำให้เกิดการปรับตัวด้านการเรียนไม่เหมาะสม

2.6.12 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อน

เดมโบและไซดิง คูนิน (ประสาธ อิศรปริดา. 2547 : 294 ; อ้างอิงจาก Dembo;& Citing Kounin. 1991) ได้กล่าวถึง เพื่อนๆในฐานที่เป็นแม่แบบว่า การได้เห็นเพื่อนคนอื่นๆ ได้รับรางวัลและได้รับโทษ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ของเด็ก พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กมีอิทธิพลต่อเด็กคนอื่นๆ ที่เขาได้พบเห็นโดยไม่ตั้งใจ เมื่อครูตำหนิเด็กคนหนึ่งที่ทำบางสิ่งบางอย่างไม่เหมาะสมก็จะมีผลให้เด็กคนอื่นๆ ในชั้นเรียนนั้นไม่กล้าทำพฤติกรรมดังกล่าว ในทำนองเดียวกันเมื่อครูให้ตัวเสริมแรงแก่เด็กคนใดคนหนึ่ง คนอื่นๆก็จะเกิดความคาดหวังการเสริมแรงนั้น โดยมีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมเช่นเดียวกับแม่แบบ

ประเทือง ภูมิภักตราคม (2540 : 62) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้จากการเลียนแบบ (Learning Through Modeling) ของแบนดูรา ว่า การเรียนรู้ของมนุษย์จากผลกรรมมีข้อจำกัดอยู่มาก ทั้งนี้เพราะสิ่งที่เรียนรู้มีมากกว่าทั้งเวลา และโอกาสจะอำนวย ดังนั้นการเรียนรู้จากการเลียนแบบจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางขึ้น พฤติกรรมของมนุษย์หลายอย่างเกิดขึ้นมาโดยที่มนุษย์ไม่เคยมี 50 ประสบการณ์ตรงเลย แต่มนุษย์สังเกตเห็น

ตัวแบบหรือผู้อื่นกระทำ เช่น คนส่วนมากดเว้นจากการเสพ เฮโรอีน ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยประสบกับผลกรรมที่จะได้รับจากการเสพเฮโรอีน ทั้งนี้เพราะ คนเหล่านี้เรียนรู้ว่า การเสพเฮโรอีนจะได้รับผลกรรมทางลบ คือ ทำลายสุขภาพและถึงตายในที่สุด การเรียนรู้จากตัวแบบเป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยบุคคลสังเกตพฤติกรรมของบุคคลอื่นแล้วคิดว่าจะสร้างพฤติกรรมใหม่ได้

มาลี จูทา (2542 : 298) ได้กล่าวถึงการทำตามแบบอย่าง (modeling) ว่า โดยปกติมนุษย์เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์รอง จากการสังเกตพบว่า มนุษย์ชอบเลียนแบบผู้อื่น สังเกตได้จาก แฟชั่นต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อการปรับตัวเข้ากับสังคม การเลียนแบบเป็นจึงเป็นวิธีลดหรือขจัดความกลัว ความวิตกกังวล โดยใช้แบบอย่างที่เหมาะสมเป็นตัวแบบ โดยให้เด็กดูแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมแล้วให้ทำตามแบบนั้นๆ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2545 : 141) ได้กล่าวถึง บทบาทของกลุ่มเพื่อนว่า ในระยะวัยรุ่นตอนปลาย ลักษณะการคบเพื่อนจะเริ่มเปลี่ยนไป กล่าวคือ จะคบเพื่อนเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่จะเพิ่มความสนิทสนมกันมากขึ้นเฉพาะกับเพื่อนที่มีแนวความคิด ความสนใจ หรือเจตคติที่คล้ายคลึงกันและจะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศ ต้องการอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมและในที่สุดก็จะลดความสนใจในการรวมกลุ่มเพื่อนฝูง แต่จะหันมาสนใจที่จะอยู่ตามลำพังกับคนที่เขารักมากขึ้น ในระยะนี้เองที่วัยรุ่นจะหันมาสนใจที่จะพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะการมีบุคลิกภาพย่อมมีโอกาที่จะสร้างความสนใจ และความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศได้เป็นอย่างดี เช่น ฝ่ายหญิงมักจะสนใจชายที่มีรูปร่างหน้าตาดี สุภาพ สะอาดสะอ้าน แต่งกายเหมาะสม สังคมเก่ง และพูดจาคล่องแคล่ว ส่วนฝ่ายชายก็มักจะให้ความสนใจแก่หญิงที่มีนิสัยร่าเริงสนุกสนาน เรียบร้อย อ่อนโยน และมีรูปร่างหน้าตาดี เป็นต้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2545 : 237-239) ได้กล่าวถึง อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนักเรียนวัยรุ่น ใน 3 ด้าน ดังนี้

1. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อการเรียนของนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในหลายด้าน ที่สำคัญที่จะยกมากล่าวถึงในที่นี้ ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนวัยรุ่น

2. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อการเตรียมตัวประกอบอาชีพของนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเตรียมตัวประกอบอาชีพของนักเรียนวัยรุ่นในหลายด้าน เช่น ด้านการเลือกอาชีพและความต้องการประกอบอาชีพ

3. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อการครองตนในสังคมของนักเรียนวัยรุ่น กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการมองตนเองของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นจะได้แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะของตัวเองเขาจากการที่บุคคลอื่นปฏิบัติต่อเขา นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนยังมีอิทธิพลต่อเจตคติ และการประพฤติปฏิบัติตนทางสังคมของวัยรุ่นอีกด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

2.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โจนส์ (Jones. 1970 : 42-48) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรู้สึก
รับผิดชอบของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9-11 มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อย และมีช่วงความ
รับผิดชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปีขึ้นไปจะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึงอายุ 16-17 ปี
จะคงที่ครั้งหนึ่ง

แมคคาร์ธี (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. 2549 :29-30 ; อ้างอิงจาก
McCarthy.1986) ได้ศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองและเจตคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
วิชาเอกคณิตศาสตร์ ระหว่างนักศึกษาอายุน้อยกับนักศึกษาที่มีอายุมาก โดยใช้ SDLRS และ MAS
(The Attitude Scale) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาอายุน้อยมีระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองใน
ระดับปานกลาง และมีเจตนาต่อวิชาคณิตศาสตร์เชิงลบ นักศึกษาที่มีอายุมากมีระดับการเรียนรู้ด้วย
ตนเองในระดับปานกลางและสูงกว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แต่ยังคงมีความกังวลต่อ
การเรียนเช่นเดียวกันกับนักศึกษาที่มีอายุน้อย เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม ปรากฏว่า
ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มอายุน้อยกับกลุ่มอายุมาก ในด้านการเรียนด้วยการ
นำตนเอง

2.2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

อรพินทร์ ชูชม และคนอื่นๆ (ปิยะรัตน์ ดิกลาง.2550 : 30 ; อ้างอิงจาก
อรพินทร์ ชูชม และคนอื่นๆ. 2542) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดแรงจูงใจภายในของบุคคลจำแนก
ตามเพศและอายุ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและ
มัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า แบบวัดแรงจูงใจภายในสามารถจำแนกคนที่มีแรงจูงใจภายในสูงและ
ต่ำได้ นักเรียนที่มีเพศและการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจภายในต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจ
ภายในรวม แรงจูงใจด้านความต้องการมีความสามารถ และด้านความมุ่งมั่นมากกว่านักเรียนชาย
และแรงจูงใจภายในของนักเรียนเพิ่มขึ้นตามระดับอายุหรือระดับการศึกษา

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ระดับอายุที่แตกต่างกัน มีผลทำให้นักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า อายุน่าจะเป็นสิ่งที่
สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คัลวาโน (Calvano. 1986 : 2952-A) ได้ศึกษาอิทธิพลของแบบเรียนที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์กับนักเรียนเกรด 6,7 และ 8 เป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนสูง 112 คน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 66 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนต่างก็มีแบบการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังมีความแตกต่างกันในเรื่อง ความนิยมแบบการเรียน ความขยันหมั่นเพียร ความรับผิดชอบ แรงจูงใจ พฤติกรรมการเรียน ความละเอียดถี่ถ้วน ความคิดเรื่องไกลตัวได้

บูล (Bull. 1993 : 54) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจประสิทธิภาพของ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนในระดับเกรด 8 โดยใช้การเรียนแก้ปัญหา 4 ขั้นตอน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มทดลองเป็นครูจำนวน 5 คน และนักเรียนเกรด 8 จำนวน 274 คนและกลุ่มควบคุม คือ ครูจำนวน 4 คน และนักเรียนเกรด 8 จำนวน 237 คน กลุ่มทดลองครู จะสอนโดยใช้ชุดการเรียน “ Magic Math” โดยสังเกตการสอนของครูในชั้นเรียน ส่วนกลุ่มทดลองครู จะสอนตามปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนจากชุดการเรียน “ Magic Math” มีความสามารถมากกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ

วิลเลียม (William. 1999 : 40-62) ได้ศึกษาเชื่อมโยงความคิดรวบยอด เรื่องจำนวนกับการคิดในใจ ด้วยการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดในใจของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 8 จำนวน 413 คน โดยแบ่งกลุ่มทดลอง 183 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 8 จำนวน 413 คน โดยแบ่งกลุ่มทดลอง 183 คน กลุ่มควบคุมจำนวน 230 คน และครูเข้าร่วมในการศึกษาจำนวน 6 คน กลุ่มทดลองใช้ชุดการสอนจำนวน 83 บทเรียน เรื่องจำนวน กลุ่มควบคุมใช้การสอนตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบวัดผลสัมฤทธิ์การคิดในใจโดยวัดก่อนและหลังเรียนทั้งสองกลุ่ม และแบบสัมภาษณ์กระบวนการคิดของนักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 9 คน โดยสัมภาษณ์ทั้งก่อนและหลังการทดลอง ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนที่ใช้มีผลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ด้านการคิดในใจแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ด้านการคิดในใจแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มทดลองพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยในกระบวนการคิดในใจของนักเรียนก่อนและหลังการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรม

บุร์ริส (Burris. 2003 : 1570) ได้ศึกษาการใช้หลักสูตรคณิตศาสตร์เร่งรัด เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในอเมริกา เนื้อหาที่ใช้คือ ตรีโกณมิติ โดยผ่านการพัฒนาทางแคลคูลัส ผลของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระยะเริ่มต้นแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์แรกเริ่มเมื่อเรียนหลักสูตรคณิตศาสตร์เร่งรัดระหว่างมัธยมศึกษา มีระดับผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นและสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนักเรียนในลาตินและอเมริกา และนักเรียน SES ต่ำ สำหรับนักเรียนกลุ่มย่อยที่มีขนาดพอเหมาะผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการศึกษาพบว่า สำหรับนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์เริ่มสูงในการทดสอบ Segmental I Regents ไม่มีความแตกต่างทางสถิติเมื่อเรียนในชั้นเรียนที่มีลักษณะแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามผู้ที่ได้รับผลสัมฤทธิ์ตอนแรกสูงก็ยังได้รับประโยชน์จากหลักสูตรเร่งรัดทั่วไปในการศึกษาคณิตศาสตร์ชั้นสูงในมัธยมปลายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ฟินน์ และคนอื่นๆ (Finn ;& et al.2003 : 228-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้หลักสูตรมาตรฐานหลัก โดยทำการศึกษากับครู 40 คน นักเรียน 1,466 คน จาก 26 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่สำคัญมากที่สุด คือ การเตรียมการสอนตามหลักสูตร รองลงมาคือ พฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งมีผลในทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ไพศาล จรรยา (2547 : 72) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเซตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการแสดงข้อความเป็นเท็จ โดยการยกตัวอย่างค้าน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเซตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนที่เน้นการแสดงข้อความเป็นเท็จโดยการยกตัวอย่างอย่างค้านสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเซตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศศิธร แก้วรักษา (2547 : 77) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ แบบชิปปา (CIPPA MODEL) ที่เน้นทักษะการเชื่อมโยงเรื่องสถิติเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนภายหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์แบบชิปปา (CIPPA MODEL) ที่เน้นทักษะการเชื่อมโยง เรื่องสถิติเบื้องต้น สูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกจากจะเป็นผลที่เกิดจากความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบต่อการเรียนแล้ว ยังมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนคือทำให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่น ความตั้งใจที่จะเรียนจนประสบความสำเร็จต่อไป

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.2.3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

กรีนเบิร์ก , ไชเกล และ เลITCH (อรุณศิริ เกียรติศิริ. 2547 : 37 ; อ้างอิงจาก Greenberg; Siegel;& Leitch. 1983) ได้ศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนกับบิดามารดาที่มีต่อสุขภาพจิตวัยรุ่น ในด้านการมองเห็นคุณค่าในตนเอง และความพึงพอใจในชีวิต โดยศึกษาในวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาในช่วงอายุ 12-19 ปี แยกเป็นเพศชาย 123 คน เพศหญิง 79 คน วัยรุ่นเหล่านี้อาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามวัดการปรับตัวในชีวิตประจำวัน มโนคติต่อตนเอง ความพึงพอใจในชีวิต ความใกล้ชิดกับบิดามารดา และกลุ่มเพื่อน ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับบิดามารดา และกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการมองเห็นคุณค่าในตัวเอง และความพึงพอใจในชีวิต นอกจากนี้ยังพบว่า ความใกล้ชิดกับบิดามารดาสามารถทำนายความพึงพอใจในชีวิตได้มากกว่าความใกล้ชิดกับเพื่อน นั่นคือความมีสัมพันธภาพที่ดีกับบิดามารดา มีอิทธิพลต่อสุขภาพจิตวัยรุ่นมากกว่ากลุ่มเพื่อน

เทอร์แมน และฮัมเพรีย์ (Tyreman ;& Humphrey. 1984 : 1901) ได้ศึกษาปัญหาสุขภาพจิตของวัยรุ่นในช่วงอายุ 12-16 ปี ที่มาใช้บริการด้านสุขภาพจิต จำนวน 24 คน โดยเปรียบเทียบกับวัยรุ่นในช่วงวัยเดียวกันซึ่งไม่มีปัญหาสุขภาพจิต โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสุขภาพทั่วไป เหตุการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน การได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่มีปัญหาสุขภาพจิตได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัวน้อยกว่าต้องเผชิญกับความเครียดในชีวิตประจำวันสูงกว่าวัยรุ่นปกติ

2.2.3.2 งานวิจัยในประเทศ

นิรันดร์ จุลทรัพย์ ; วันชัย ธรรมจักร และอิงอร จุลทรัพย์ (2549 : 54-55) ได้ศึกษา สุขภาพจิตของเยาวชนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า ภาวะสุขภาพจิตของเยาวชนเทียบกับเกณฑ์ปกติ จะอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ปกติ และเมื่อเปรียบเทียบสุขภาพจิตระหว่างเยาวชนเพศชายกับเยาวชนหญิง พบว่า เยาวชนเพศชาย จะก้าวร้าว ทำลายมากกว่าผู้หญิง

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.2.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

กลาสแมน และมีเนี่ยมินอฟ (พัชรินทร์ สมหมาย. 2549 : 48 ; อ้างอิงจาก Glassman ;& Miniaminov. 1981) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนระดับมัธยม จำนวน 1,200 คน พบว่า ลักษณะภูมิหลังของนักเรียนจะมีผลโดยตรงต่อสภาพของโรงเรียน ทักษะคตินักเรียนจะมีผลโดยตรงต่อผลการเรียน ครูผู้สอนจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อทักษะคตินักเรียน สภาพโรงเรียนจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อครูและทักษะคตินักเรียน สภาพของโรงเรียนจะมีอิทธิพลโดยอ้อมต่อผลการเรียนของนักเรียน

คอยโว (สิริทิพย์ สมคิด. 2551 : 32 ; อ้างอิงจาก Koivo. 1983) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

โบโนโม (พัชรินทร์ สมหมาย. 2549 : 48 ; อ้างอิงจาก Bounomo. 1990) ได้ศึกษาลักษณะทางจิตพิสัยของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ทำการศึกษากับนักเรียน 6 คน โดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับประวัติชีวิต นอกระยะนี้ยังใช้การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-Depth Interviews) เกี่ยวกับแรงจูงใจ เจตคติ โรคภัยไข้เจ็บ และบุคลิกลักษณะ ซึ่งสังเคราะห์และวิเคราะห์จาก 8 องค์ประกอบ คือ อิทธิพลของครอบครัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน การดูรายการโทรทัศน์ มุมมองในเรื่องวัฒนธรรม (Intercultural Perspective) ของตน การเลือกเรียนภาษาต่างประเทศ ประสบการณ์ในชั้นเรียน และยุทธวิธีในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จ

ในการเรียนภาษาต่างประเทศ จะเป็นนักเรียนที่มีการยอมรับนับถือตนเอง (Self esteem) มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) และมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ (Mature Attitude) สูง

2.2.4.2 งานวิจัยในประเทศ

สำเนียง ศิลป์ประกอบ (2540 : 84) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบในการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู พบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชรินทร์ สมหมาย (2549 : 102) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 น้อย เพราะนักเรียนจะตั้งใจเรียน และเอาใจใส่ในการเรียน มีความกระตือรือร้น ขยันอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด พยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้น การปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียน และศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนเป็นพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจต่อการเรียน โดยแสดงออกผ่านทางพฤติกรรมที่มุ่งมั่นในการเรียนเอาใจใส่ ขยัน อดทน มีความรับผิดชอบ ในการแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน และพัฒนาวิธีการเรียนอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นนิสัยทางการเรียน น่าจะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

2.2.5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แลมม์ และคนอื่นๆ (Lamm; Rolf; & Gisela. 1976 : 317) ศึกษาเพศและชนชั้นที่มีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชั้นกลางชั้นต่ำที่เป็นเด็กหญิงและเด็กชาย กลุ่มละ 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14 – 16 ปี โดยวัดลักษณะมุ่งอนาคตด้านความหวัง ความกลัว จากคำบอกเล่าของเด็ก การตัดสินใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการมองอนาคต การมองโลกในแง่ดีและแง่ร้าย พบว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมองโลกในแง่ดีมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นกลาง และเด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำได้แสดงความหวังและความกลัวในด้านอาชีพมากและจะเพิ่มขึ้นในอนาคตมากกว่าเด็กหญิงจากชนชั้นต่ำ

2.2.5.2 งานวิจัยในประเทศ

พระอดิศักดิ์ ยางธิสาร (2550 : 91) ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียน โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผล

น้อยที่สุด ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน และ ลักษณะกายภาพทางการเรียน

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศพอสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการคาดการณ์ไกล การวางแผน ความเพียรพยายาม การอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลสังคม สื่อมวลชน ซึ่งเป็นตัวชี้ถึงการมีลักษณะมุ่งอนาคตในตัวของผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนน่าจะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

2.2.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แวง และคนอื่น ๆ (สุธาสินี ใจเย็น. 2545 : 37 ; อ้างอิงจาก Wang; Haertel; & Walberg. 1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กได้สังเคราะห์เนื้อหาคำแนะนำในการเรียนของกลุ่มนักเรียน 179 บท รวบรวมผลการสังเคราะห์รายงานการวิจัย 31 รายการ และสำรวจความคิดเห็นของนักวิจัยการศึกษา 61 คน ได้ข้อมูลที่น่าสนใจ 11,000 รายการเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เด็กเรียนดี และได้้นำข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันอย่างมาก 28 ตัวแปร และใช้ Meta-analysis เพื่อสังเคราะห์ผลรวมของรายการวิจัยและข้อมูล ผลที่ได้ออกมาจะเป็นค่าประมาณโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปรพบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านและการสนับสนุนของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการช่วยให้เด็กนักเรียนอยู่ในอันดับที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 58.4

2.2.6.2 งานวิจัยในประเทศ

สิริพร ดาวัน (2540 : 96) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กล่าวคือ ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความภูมิใจและเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเขาขาดความมานะพยายามในการเรียน

พัชรินทร์ สมหมาย (2549 : 113) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียนมาก ทำให้มีปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 น้อย

จากผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนที่ดี ช่วยให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจในการเรียนและมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองน่าจะมีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนในปัจจุบัน

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.2.7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แจนเซน (วิชาม์ กุลเพ็ทวิรัชต์.2547 : 37 อ้างอิงจาก Janssen.1983) ได้ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

แอนเดอร์สัน (ปิยะรัตน์ ดิกลาง.2550 : 46 ; อ้างอิงจาก Anderson.1995) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

2.2.7.2 งานวิจัยในประเทศ

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลต่อความคิด ทักษะคิด และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียน

2.2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.2.8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เมเยอร์แบงก์ (Marjoribank. 1991 : 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ปี จำนวน 158 คน โดยใช้แบบทดสอบ Primary Mental Ability จากแบบทดสอบพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเล่าเรียน จะมีคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability สูง ซึ่งคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

2.2.8.2 งานวิจัยในประเทศ

บำเพ็ญ วังเงิน (2541 : 121- 128) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนสาเหตุหนึ่งมีผลมาจากอิทธิพลของครอบครัว เช่น สภาพความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันทางวัฒนธรรม และสัมพันธภาพของบุคคลในครอบครัว

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สรุปได้ว่า เด็กที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองจะมีแนวโน้มในการปรับตัวด้านการเรียนที่เหมาะสม ในด้านความรับผิดชอบต่อการเรียน ความมั่นคงทางอารมณ์ ความขยันหมั่นเพียร มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง น่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

2.2.9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มูร์ส (ธนาวรรณ ธนพรวดี. 2551: 40 ; อ้างอิงจาก Moors. 1978) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความไม่สนใจและระดับชั้นของนักเรียนกับสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า ในชั้นเรียนที่นักเรียนไม่สนใจเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่ครูผู้สอนให้ความสนใจในเรื่องการแข่งขัน การควบคุมและการสนับสนุนจากครูผู้สอน ในเกณฑ์ที่ต่ำ และนักเรียนที่มีความสนใจและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างสูง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาพแวดล้อม ในชั้นเรียนที่ครูผู้สอนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ และครูผู้สอนให้อิสระในการทำงานแก่นักเรียน

2.2.9.2 งานวิจัยในประเทศ

ชนนุช บุญสิทธิ์ (2541:57-59) ได้ศึกษาถึงบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาความขยันหมั่นเพียร ซึ่งจะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียนด้วยตนเอง นักเรียนทุกคนนับถือกฎเกณฑ์และระเบียบของห้องเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนครูมีความเข้าใจนักเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกในการอภิปรายปัญหาต่างๆ ดังนั้น ทั้งนักเรียนและครูจึงมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนร่วมกัน และได้ให้ความเห็นไว้ว่า บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครู จะทำให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี แต่ถ้าหากนักเรียนมีสัมพันธภาพกับครูที่ไม่ดี ส่งผลให้เด็กมีแนวโน้มก้าวร้าว ไม่เป็นมิตร ไม่สนใจการเรียน บรรยากาศการเรียนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียน

วิรัชกุล เพิ่มทวีรัชต์ (2547 : 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนที่ดี ทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวด้านการเรียนได้ดี ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน จะเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.2.10.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

วูน และแรนดอล เจย์ (สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์. 2550 : 60 ; อ้างอิงจาก Voorn;& Randall Jay. 1990) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร โดยแยกเป็นเด็กสองพวก คือ พวกที่ถือตัวครูเป็นศูนย์กลางและพวกที่ถือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูต่อเด็ก ทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมยถอยหนี เจื้อยชาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ก้าวร้าว ปรับตัวไม่ได้

2.2.10.2 งานวิจัยในประเทศ

นลินี ธรรมอำนาจสุข (2540 : 102-105) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์กันทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สรุปได้ว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้นครูและนักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูควรมีความเมตตากรุณา มีความยุติธรรม มีวิธีสอนที่ดี สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2.11.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดอคอสเตอร์ (ชัชลิณี จุงพิวัฒน์ 2547 : 48 ; อ้างอิงจาก Decoster. 1981) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนนักเรียนในโรงเรียนมัธยม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการมีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

อาห์มาดและฮูด (สุพัตรา ผลรัตน์ไพบูลย์. 2550 : 64 ; อ้างอิงจาก Ahmad;& Hood. 1984) ศึกษาการพัฒนาของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของมหาวิทยาลัยไอโอวา ปีการศึกษา 1977-1981 ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีการพัฒนาของสัมพันธภาพเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร

เกสส์ (พัชรินทร์ สมหมาย.2549 : 79 ; อ้างอิงจาก Gless. 1996) ได้ศึกษาพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของนิสิตหญิงที่อยู่หอพัก จำนวน 111 คน กลุ่มทดลองอยู่หอพักหนึ่ง 52 คน กลุ่มควบคุมอยู่อีกหอพักหนึ่ง 59 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมสัมพันธภาพระหว่างบุคคล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความสัมพันธ์ภาพและทัศนคติ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การทดลองของแมนวิทนี (The Mann-Whitney U test) และ ไค สแควร์ (Chi- Square) ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แพนสินี (Pansini.1997 : 3683) ได้ศึกษาคูณภาพของรูปแบบสัมพันธภาพในสังคมของวัยรุ่น โดยการทดลองเชิงสำรวจเกี่ยวกับสัมพันธภาพกับเพื่อน ด้วยการสัมภาษณ์ เป็นผู้ชายจำนวน 5 คน และเป็นผู้หญิง 5 คน กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สัมพันธภาพเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มส่งผลต่อสัมพันธภาพกับเพื่อนของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่าเพศชายและเพศหญิงมีสัมพันธภาพกับเพื่อนทั้งด้านภาษาและอารมณ์มากกว่าเพศหญิง และเพศหญิงจะร่วมกิจกรรมมากกว่าเพศชาย แต่อย่างไรก็ตาม ผลที่ได้มีลักษณะไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สังคมยอมรับในเรื่องการพูด ความรู้สึกไว้วางใจกัน

2.2.11.2 งานวิจัยในประเทศ

ณัฏฐา จันทร์ฟอง (2549 : 121) ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะ การปฏิบัติตนกับเพื่อนนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก เพราะการปฏิบัติตนกับเพื่อนได้เหมาะสม จะทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดี ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นพฤติกรรมของนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมดีต่อกันก็จะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนให้มีประสิทธิภาพ หากถ้ามีความขัดแย้งย่อมมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่ไม่ดี

2.2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อน

2.2.12.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คัมมิงส์ (Cummings. 1988 : 176) ได้ศึกษา สาเหตุของการเกิดค่านิยม ผลการศึกษาพบว่า เพื่อนและสังคมของวัยรุ่นเป็นสาเหตุของการเกิดค่านิยมทั้งส่วนตัววัยรุ่นและค่านิยมของสังคม

2.2.12.2 งานวิจัยในประเทศ

อรณอลันซ์ เพชรทองคำ (2551: 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 พบว่า การเลียนแบบเพื่อนในการใช้เวลาว่าง ส่งผลต่อการวางแผนในการใช้เวลาว่าง เพราะการที่นักเรียนกับเพื่อนปฏิบัติต่อกันในการให้ความช่วยเหลือและพึ่งพาซึ่งกันและกันในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว การให้ความเป็นกันเอง ยอมรับฟังและแลกเปลี่ยนความ

คิดเห็นทางด้านการเรียนและการใช้เวลาว่าง เพราะนักเรียนถือว่าการได้รับการยอมรับจากกลุ่มถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ ความสนิทสนมระหว่างเพื่อนจะทำให้เกิดความผูกพันระหว่างกัน

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า การเลียนแบบเพื่อน หมายถึงพฤติกรรมที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามอย่างเพื่อน ในเรื่องของการปรับตัวด้านการเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ดังนั้น การเลียนแบบเพื่อน น่าจะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

3.1 ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคือชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 , 5 และ 6 เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งแรกและแห่งเดียวของกรมสามัญศึกษาในภูมิภาค มีห้องรวม 78 ห้อง นักเรียนประมาณ 3,000 คน ครู 163 คน มีอาคารเรียนรวม 6 หลัง อาคารชั่วคราว อาคารประกอบอีกมากมาย ประวัติและผลงาน ของโรงเรียนดีเด่นตลอดมาทั้งการเรียนในสายสามัญ วิชาชีพ ศิลปะ ดนตรี กีฬา และกิจกรรมต่าง ๆ ศิษย์เก่าของโรงเรียน ได้สร้างชื่อเสียงให้แก่ทางโรงเรียน ได้ประกอบอาชีพทางการทำงาน ทั้งส่วนราชการ ส่วนตัว สร้างประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมเป็นจำนวนมาก นับแต่อดีต มาจนถึงปัจจุบันนี้

3.2 ปรัชญาโรงเรียน

การให้การศึกษา เป็นการสร้างพื้นฐานแห่งการพัฒนาตนและส่วนรวม

3.3 คติพจน์โรงเรียน

สติ โลกสุสุมิ ซาคโร - สติเป็นเครื่องปลูกให้ทันโลก

3.4 คำขวัญโรงเรียน

มานะ วินัย ซื่อสัตย์ สามัคคี

3.5 วิสัยทัศน์

โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพระดับสากล มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง มีความรู้คู่คุณธรรม คงไว้ซึ่งความเป็นไทย โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

3.6 พันธกิจ

1. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณภาพและคุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษา
2. ส่งเสริมการผู้เรียนให้พัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพด้วยวิธีการหลากหลาย สามารถใช้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสู่ความเป็นสากล
3. ส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพ

4. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาและจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

5. ส่งเสริมระบบการบริหารจัดการศึกษาให้เกิดสัมฤทธิ์ผล โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน

3.7 จุดประสงค์

นักเรียนโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย เป็นคนเก่ง คนดี มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองสามารถใช้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

3.8 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย

1. เป็นผู้มีความรู้และทักษะทางวิชาการ โดยเฉพาะด้านคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการทำงาน และการใช้สื่อเทคโนโลยี
2. เป็นผู้มีมานะ วินัย ซื่อสัตย์ และมีความสามัคคี
3. เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมตามวัฒนธรรมอันดีงามของไทย
4. เป็นผู้ที่มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย และศิลปวัฒนธรรมไทย
5. เป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็น นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 3,194 คน เป็นนักเรียนชาย 1,192 คน และนักเรียนหญิง 2,002 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1,100 คน เป็นนักเรียนชาย 452 คน และนักเรียนหญิง 648 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1,043 คน เป็นนักเรียนชาย 365 คน และนักเรียนหญิง 678 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,051 คน เป็นนักเรียนชาย 376 คน และนักเรียนหญิง 675 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 321 คน เป็นนักเรียนชาย 120 คน และนักเรียนหญิง 201 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 110 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 65 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 105 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 68 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 106 คน เป็นนักเรียนชาย 38 คน และนักเรียนหญิง 68 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane.1970: 80-81) โดยใช้ชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็น 3 ระดับชั้น คือมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียนจำนวน 1,100 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีนักเรียน จำนวน 1,043 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนจำนวน 1,051 คน
2. ผู้วิจัยจำแนกประชากรแต่ละระดับชั้นในข้อ 1. ตามเพศ ดังนี้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1,100 คน เป็นนักเรียนชาย 452 คน และนักเรียนหญิง 648 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1,043 คน เป็นนักเรียนชาย 365 คน และนักเรียนหญิง 678 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,051 คน เป็นนักเรียนชาย 376 คน และนักเรียนหญิง 675 คน
3. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามาเน่ (Yamane.1970: 80-81) พบว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 321 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 10 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 110 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และเป็นนักเรียนหญิง 65 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 105 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และเป็นนักเรียนหญิง 68

คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 106 คน เป็นนักเรียนชาย 38 คน และเป็นนักเรียนหญิง 68 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ระดับชั้น	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวม	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
มัธยมศึกษาปีที่ 4	452	648	45	65	1,100	110
มัธยมศึกษาปีที่ 5	365	678	37	68	1,043	105
มัธยมศึกษาปีที่ 6	376	675	38	68	1,051	106
รวม	1,193	2,001	120	201	3,194	321

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 12 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามสุขภาพจิต Thai GHQ-60
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 11 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน
- ตอนที่ 12 แบบสอบถามปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาเติมข้อความลงในช่องว่าง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. อายุปี
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ในภาคเรียนที่ผ่านมา.....

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.2 ผู้วิจัยได้นำแบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60 ของ David Goldberg and Paul Williams แปลโดย ธนา นิลชัยโกวิทย์และคณะ เพื่อเป็นแบบทดสอบสุขภาพจิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

ตัวอย่าง แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา เป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบัน หรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ในระยะที่ผ่านมา ท่าน.....

- 1) รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี
() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () แย่กว่าปกติ
- 2) รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้การคิดแบบ 0-0-1-1 กล่าวคือ

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อแรก จะได้คะแนน 0 คะแนน

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อหลัง จะได้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลแบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60 ใช้การนับจำนวนข้อที่ได้คะแนนทั้งหมดแล้วนำมารวมกัน ซึ่งมีจุดตัดคะแนนสำหรับ Thai GHQ-60 คือ

คะแนนตั้งแต่ 0 – 1 คะแนน หมายถึง มีสุขภาพจิตดีมาก

คะแนนตั้งแต่ 2 – 11 คะแนน หมายถึง มีสุขภาพจิตปกติ

คะแนนตั้งแต่ 12 คะแนน หมายถึง มีสุขภาพจิตผิดปกติ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ของ พระมหาสุชาติ ใหม่อ่อน (2550) และ วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 3.1 และ 3.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าลอกการบ้านเพื่อนทุกวัน					
00	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการทำบ้าน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ของพระอดิศักดิ์ ยางธิสาร (2551) พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน (2550) และ พัทธรินทร์ สมหมาย (2549)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 4.1 และ 4.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าเรียนเพื่อให้ผ่านไปวันๆ					
00	ข้าพเจ้าหมั่นค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าในการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเพื่อสร้างสรุบนิยามศัพท์เฉพาะ

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองของ อรรถอลันท์ เพชรทองคำ (2551) และ พัชรินทร์ สมหมาย (2549)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	1. การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะมี อุปกรณ์การเรียนครบหรือไม่					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
00	1. การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ผู้ปกครองซื้อเครื่องแต่งกายให้ข้าพเจ้า เมื่อเห็นว่าเครื่องแต่งกายเก่าใช้ไม่ได้ แล้ว					
0	2. การสนับสนุนทางด้านวาจา ผู้ปกครองพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนของ ข้าพเจ้าเสมอ					
00	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะทำ การบ้านหรือไม่					

เกณฑ์การให้คะแนน

3. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

4. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ความคาดหวังของผู้ปกครองของ ปิยะรัตน์ ดีกลาง (2550) ณัฏฐา จันทร์ฟอง (2549) และ วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์(2547)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน					
00	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนและทำงานพิเศษไปด้วย					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน

จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้			
จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของ พชรินทร์ สมหมาย (2549) และวรสิริ ลิขิตวงศ์ (2547)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
000	1. การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อ ผู้ปกครอง ข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องส่วนตัว ข้าพเจ้า จะเก็บไว้ไม่บอกให้ผู้ปกครองรู้ 2. การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อ นักเรียน ผู้ปกครองซักถามเรื่องการเรียนของ ข้าพเจ้าอยู่เสมอ เมื่อข้าพเจ้าทำความผิด ผู้ปกครองจะ ว่ากล่าวโดยไม่ถามสาเหตุ					

เกณฑ์การให้คะแนน

3. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

4. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ของ เสาวคนธ์ สาทา (2550) ปิยะรัตน์ ดิกลาง (2550) และ ณัฏฐา จันทร์ฟอง (2549)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนเป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	1.สถานที่เรียน อาคารเรียนเก่าเกินไป					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
00	1.สถานที่เรียน สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย					
0	2.สื่อและอุปกรณ์การเรียน โรงเรียนไม่มีสื่อและอุปกรณ์การเรียน ที่เหมาะสมในบางรายวิชา					
00	สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีคุณภาพ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของ กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549) และพัชรินทร์ สมหมาย (2549)

9.3 วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 9.1 และ 9.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	1.พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจที่ครูว่ากล่าว ตักเตือน					
00	ข้าพเจ้าช่วยเหลืองานครูทุกครั้ง เมื่อมี โอกาส					
0	2.พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ครูมักจะทำโทษโดยไม่ยอมรับฟังเหตุผล ของข้าพเจ้า					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
00	ครูให้ความรักและเอาใจใส่ เมื่อข้าพเจ้า ขอคำปรึกษาเรื่องส่วนตัว					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 10 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

10.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

10.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของ เสาวคนธ์ สาทา (2550) ปิยะรัตน์ ดีกลาง (2550) และวิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547)

10.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 10.1 และ 10.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยสุด
0	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเพื่อนที่สนิทและ ไว้วางใจได้					
00	เพื่อนจะช่วยกันอธิบายเนื้อหาที่ ข้าพเจ้าไม่ค่อยเข้าใจ					

เกณฑ์การให้คะแนน

3. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

4. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน

จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 11 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

11.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

11.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน ของ อรรถณอลันซ์ เพชรทองคำ (2550) และเอริสา มโนธรรม (2550)

11.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 11.1 และ 11.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0 00	เมื่อข้าพเจ้าเห็นเพื่อนคุยในเวลาเรียน ข้าพเจ้าก็จะคุย เวลาที่เพื่อนทำอะไรข้าพเจ้าชอบทำ ตามเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

5. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

6. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง การเลียนแบบเพื่อนมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง การเลียนแบบเพื่อนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง การเลียนแบบเพื่อนน้อย

ตอนที่ 12 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

12.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

12.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน ของ เสาวคนธ์ สาทา (2550) และ วาสนา มุทฺธเสน (2547)

12.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 12.1 และ 12.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนและหมั่นทบทวน				
00	บทเรียนอยู่เสมอ เพื่อจะได้สอบเข้า เรียนต่อในคณะที่ข้าพเจ้าต้องการ ข้าพเจ้ายังไม่ได้วางแผนในการเรียน ว่า เมื่อเรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายแล้ว จะสอบเข้าเรียนต่อใน คณะใด				

เกณฑ์การให้คะแนน

3. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน

จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

4. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 หมายถึง ปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 หมายถึง ปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 หมายถึง ปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ดี

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะจุดมุ่งหมาย แล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยจะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี จำนวน 100 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามการวิจัย ซึ่งผลการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

2.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.819-22.797

2.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.026-7.866

2.3 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.059-7.035

2.4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.294-20.807

2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.577-9.141

2.6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.416-7.550

2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.180-8.425

2.8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.459-10.733

2.9 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.585-8.042

2.10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.039-7.882

3. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

2.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .869

2.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .654

- 2.3 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .683
- 2.4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .874
- 2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .745
- 2.6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .614
- 2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .695
- 2.8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .849
- 2.9 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .736
- 2.10 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .750

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรีเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 321 ฉบับ ระหว่างวันที่ 13-15 มกราคม พ.ศ. 2552 ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม 321 ฉบับที่นักเรียนตอบ มาตรวจความสมบูรณ์ คือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1
 - 3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F – distribution
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	อายุ
X_2	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_3	แทน	สุขภาพจิต
X_4	แทน	นิสัยทางการเรียน
X_5	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน
X_6	แทน	การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
X_7	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_8	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X_9	แทน	ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
X_{10}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

X_{11}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
X_{12}	แทน	การเลียนแบบเพื่อน
Y	แทน	การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การเลียนแบบเพื่อน และการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต นิสัยทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การเลียนแบบเพื่อน และการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
อายุ	16.99	.8226	วัยรุ่นตอนปลาย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.20	.47	ดี
สุขภาพจิต	2.52	1.43	ปกติ
นิสัยทางการเรียน	3.23	.31	ดีพอใช้
ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน	3.64	.42	ปานกลาง
การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง	3.94	.43	มาก
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.42	.37	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.75	.43	ดี
ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน	3.40	.34	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.83	.40	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.84	.44	ดี
การเลียนแบบเพื่อน	2.96	.45	ปานกลาง
การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.50	.37	ดีพอใช้

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี มีสุขภาพจิตปกติ มีนิสัยทางการเรียนดีพอใช้ มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นยังได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก มีความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพ

ระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดี มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียน อยู่ในระดับดีพอใช้ มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อยู่ในระดับดีพอใช้

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการปรับด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	Y
X ₁	1.000	-.241**	-.006	.000	-.017	.018	.004	.061	-.033	.190**	.000	.051	.180**
X ₂		1.000	-.322**	.046	-.139	-.043	-.060	.059	-.026	-.095	.024	-.033	-.048
X ₃			1.000	-.100	-.045	-.067	-.067	-.028	.060	-.046	.000	.041	-.016
X ₄				1.000	-.041**	-.169**	.077	.114*	.104	.288**	.131*	.108	.346**
X ₅					1.000	-.265**	.035	-.309**	.077	.109	.171**	.123*	.346**
X ₆						1.000	-.094	.514**	.162**	.322**	.310**	.083	.252**
X ₇							1.000	-.123*	.058	.033	-.109	-.036	.037
X ₈								1.000	.169**	.314**	.371**	.069	.269**
X ₉									1.000	.128*	.131*	-.045	-.093
X ₁₀										1.000	.323**	.009	.387**
X ₁₁											1.000	.104	.257**
X ₁₂												1.000	.024
Y													1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ(X_1) นิสัยทางการเรียน(X_4) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_5) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง(X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{10}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{11})

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) สุขภาพจิต(X_3) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_7) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_9) และการเลียนแบบเพื่อน(X_{12})

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4 และตาราง 5

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	5	13.299	2.660	27.424**
Residual	315	30.552	0.097	
Total	320	43.851		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่ามี 5 องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรอิสระทั้ง 5 องค์ประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₀	.270	.047	.297	.387	.150	56.252**
X ₁₀ , X ₅	.210	.046	.239	.493	.243	51.116**
X ₁₀ , X ₅ , X ₉	.197	.052	.182	.520	.270	39.080**
X ₁₀ , X ₅ , X ₉ , X ₄	.195	.063	.165	.539	.290	32.312**
X ₁₀ , X ₅ , X ₉ , X ₄ , X ₁₁	.101	.042	.122	.551	.303	27.542**
a = .292						
R = .551						
R ² = .303						
SE _{est} = .31143						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X₁₀), ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X₅) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X₉) นิสัยทางการเรียน(X₄) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X₁₁) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียน ได้ร้อยละ 30.3 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .292 + .270 X_{10} + .210 X_5 + .197 X_9 + .195 X_4 + .101 X_{11}$$

สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .297 X_{10} + .239 X_5 + .182 X_9 + .165 X_4 + .122 X_{11}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านครอบครัว และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็น นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 3,194 คน เป็นนักเรียนชาย 1,192 คน และนักเรียนหญิง 2,002 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1,100 คน เป็นนักเรียนชาย 452 คน และนักเรียนหญิง 648 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1,043 คน เป็นนักเรียนชาย 365 คน และนักเรียนหญิง 678 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,051 คน เป็นนักเรียนชาย 376 คน และนักเรียนหญิง 675 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2551 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี จำนวนทั้งสิ้น 321 คน เป็นนักเรียนชาย 120 คน และนักเรียนหญิง 201 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 110 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 65 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 105 คน เป็นนักเรียนชาย 37 คน และนักเรียนหญิง 68 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 106 คน เป็นนักเรียนชาย 38 คน และนักเรียนหญิง 68 คนซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 12 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.819-22.797 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .869

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.026-7.866 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .654

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.059-7.035 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .683

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.294-20.807 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .874

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.577-9.141 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .745

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.416-7.550 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .614

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.180-8.425 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .695

ตอนที่ 10 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.459-10.733 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .849

ตอนที่ 11 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.585-8.042 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .736

ตอนที่ 12 แบบสอบถามปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.039-7.882 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .750

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรีเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 321 ฉบับ ระหว่างวันที่ 13 - 15 มกราคม พ.ศ. 2552 ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม 321 ฉบับที่นักเรียนตอบ มาตรวจความสมบูรณ์ คือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. เคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยหาค่าสหสัมพันธ์ขอเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ(X_1) นิสัยทางการเรียน(X_4) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_5) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง(X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{10}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{11})

2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) สุขภาพจิต(X_3) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_7) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_9) การเลียนแบบเพื่อน(X_{12})

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{10}) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_5) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_9) นิสัยทางการเรียน(X_4) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{11}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 30.3

4. สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี มีดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .292 + .270 X_{10} + .210 X_5 + .197X_9 + .195X_4 + .101 X_{11}$$

4.2 สมการพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .297 X_{10} + .239 X_5 + .182 X_9 + .165 X_4 + .122 X_{11}$$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ อายุ(X_1) นิสัยทางการเรียน(X_4) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_5) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_6) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง(X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{10}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{11}) ซึ่ง อภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมาก มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีอายุมาก จะมีการแสดงออกต่อปัญหาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม รู้จักวิธีแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น รู้จักวางแผนและการเตรียมตัวล่วงหน้าในการเรียน โดยใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมาในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงทำให้รู้จักเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ในการเรียนการสอน จากการเรียนในระดับมัธยมศึกษาต้นซึ่งจะไม่มี การแบ่งแผนการเรียน แต่เมื่อเปลี่ยนระดับการเรียนมาเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการ เน้นวิชาการเฉพาะด้านตามแผนการเรียน จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และสามารถปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี ดังที่ เฮอร์ล็อก (นุจิ มุราชัย.2551 : 26 ; อ้างอิงจาก Hurlock.1959) กล่าวถึง สภาพและปัญหาของวัยรุ่นว่าเป็นระยะที่พัฒนาทั้งด้านการดำเนินชีวิต ด้านร่างกายและ ด้านจิตใจ เป็นช่วงเวลาของความเจริญงอกงาม และความเปลี่ยนแปลงในทุกด้านของเด็ก เช่น ร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ เป็นช่วงเวลาที่ได้รับสิ่งใหม่ๆทั้งประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้ใหญ่ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ ทำให้วัยรุ่นไม่มีเวลา พอที่จะปรับตัวให้ทันกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งปัญหาสังคม ปัญหาทางโรงเรียน ปัญหาทางบ้าน ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาอนาคตและปัญหาจริยธรรม

ดังนั้นอายุจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

1.2 นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีการปรับตัวด้านการเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จะรู้จักการวางแผนการเรียน มีการแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจและเอาใจ ใส่ต่อการเรียน ส่งงานตามเวลาที่ครูกำหนด การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และการเตรียมตัวในการสอบ

คัดเลือกเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และสามารถปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิพัฒน์ แป้นอาทิตย์ (2545 : 90) ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนที่เป็นพระภิกษุสามเณรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จำนวน 378 รูป พบว่า นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนที่เป็นพระภิกษุสามเณรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ดังนั้นนิสัยทางการเรียนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

1.3 ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมาก มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมาก เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต เกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ มีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต เพื่อที่จะสามารถวางแผนปฏิบัติด้านการเรียน ตลอดจนสามารถควบคุมตนเอง ให้ปฏิบัติหรือเว้นการปฏิบัติต่อการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง ทั้งนี้เพื่อป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้นมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นในภายหลัง จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และสามารถปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี

ดังนั้นลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

1.4 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองดี มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนทางด้านการเรียนต่อนักเรียน ให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ ทั้งการสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นต่อการในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เครื่องแต่งกาย และการให้ทุนทรัพย์ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอในการชำระค่าเล่าเรียนของโรงเรียน และการเรียนพิเศษเพิ่มเติม และการสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะทางด้านการเรียนแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนตระหนักถึงความเอาใจใส่ของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของตน นักเรียนจะมีความมานะพยายามและตั้งใจเรียน จึงทำ

ให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และสามารถปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ สาทา (2550 : 67) ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) จำนวน 238 คน พบว่า การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

ดังนั้นการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญในการปูพื้นฐานการปรับตัวด้านการเรียนที่ดีให้กับลูก นักเรียนที่เติบโตมาในครอบครัวที่ผู้ปกครองให้ความรักความเอาใจใส่ การอบรมสั่งสอน เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำทั้งด้านส่วนตัวและการเรียน ให้กำลังใจนักเรียนในการเตรียมตัวเพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อประสบความสำเร็จทางการเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เรื่องราวต่างให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น และการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ด้วยการแสดงความรัก ความเคารพ เชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนทั้งด้านส่วนตัวและการเรียน ช่วยเหลืองานที่ผู้ปกครองมอบหมายให้ทำด้วยความเต็มใจ การขอคำปรึกษาและคำแนะนำเมื่อประสบปัญหาในด้านส่วนตัวและด้านการเรียน ทำให้นักเรียนสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และสามารถปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภา คำภา (2547 : 66) ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนระดับไฮสคูลของนักเรียนเกรด 9 จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนนานาชาติเอกมัย จำนวน 115 คน พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับไฮสคูล

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี มี

การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน โดยการที่นักเรียนให้ความเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู ช่วยเหลืองานของครูตามความสามารถของตน ขอคำปรึกษาจากครูเมื่อประสบกับปัญหา ตั้งใจเรียนและสนใจในบทเรียนที่ครูสอน และครูให้ความรัก ความเอ็นดู เอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียน ให้ความสนใจนักเรียนสม่ำเสมอ ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง และให้คำปรึกษาทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว เมื่อครูมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน นักเรียนจะรู้สึกเป็นกันเองและปรับตัวเข้ากับครูได้ดี ย่อมมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปได้ด้วยดี เป็นการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถปรับตัวด้านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ สาทา (2550 : 67) ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 238 คน พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะ การปฏิบัติตนของนักเรียนกับเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อให้เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จในด้านการเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียนกับเพื่อนนับได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะการที่นักเรียนปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างเหมาะสมจะทำให้เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดี ย่อมส่งผลให้นักเรียนมีความสุข ความสามัคคี การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถที่จะปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับเพื่อนได้ เสริมสร้างมิตรภาพให้เกิดขึ้นในหมู่คณะ ซึ่งการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนในวัยนี้มาก หากนักเรียนและเพื่อนมีความเอาใจใส่ในการเรียน จะทำให้นักเรียนมีการช่วยเหลือกัน ชักชวนกันศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนเพื่อเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และสามารถปรับตัวด้านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชวดี จันทร์ฟอง (2549 : 115) ได้ศึกษาการปรับตัว

ด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ จำนวน 219 คน พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนจึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_2) สุขภาพจิต(X_3) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_7) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน(X_9) การเลียนแบบเพื่อน(X_{12}) ซึ่งอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แสดงถึงความสามารถทางการเรียนของนักเรียนที่แสดงผลเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสูง มีการปรับตัวด้านการเรียนดี เพราะ นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความตั้งใจในการเรียน หมั่นทบทวน ฝึกทำแบบฝึกหัด นักเรียนต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน ต้องการได้รับการยอมรับ มุ่งเรียนให้บรรลุผล ทำให้นักเรียนสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และสามารถปรับตัวด้านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี

นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงคิดว่าตนเองมีความสามารถในการเรียนที่ดีอยู่แล้ว จึงไม่สนใจที่จะปรับตัวให้เข้ากับการเรียนร่วมกับผู้อื่น มีการแสดงออกที่ไม่ดีในการเรียน เก็บตัวเงียบอยู่ตามลำพัง คิดว่าตนเองมีความสามารถเฉพาะตัวไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น เช่น เพื่อนหรือครู จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ทำให้ปรับตัวด้านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ไม่ดี เนื่องจากการวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีน้อยมาก จึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน ดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุจรี มุราชัย(2551: 79) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 327 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน

ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

2.2 สุขภาพจิต ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีสุขภาพจิตปกติ มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนมีความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ สามารถปรับตัวและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามสภาพความเป็นจริงของตน และมีสัมพันธภาพดีกับบุคคลอื่น

นักเรียนบางคนที่มีสุขภาพจิตปกติ มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ ดังนั้นหากเกิดความวิตกกังวล หรือภาวะความเครียดทางด้านการเรียน ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ในบางช่วงเวลาในขณะนั้นได้ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ทำให้ปรับตัวด้านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ไม่ดี ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐา จันทร์ฟอง (2549 : 116) ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ จำนวน 219 คน พบว่า สุขภาพจิตไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ดังนั้นสุขภาพจิตจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

2.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี แสดงว่า นักเรียนบางคนที่ได้รับ ความคาดหวังจากผู้ปกครองมาก มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนรับรู้ความคิดของผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และสามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ และเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิตตามที่ผู้ปกครองได้คาดหวังไว้ ย่อมส่งผลให้นักเรียนรู้จักวางแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง มีความคาดหวังที่จะเรียนให้ดีขึ้น มีความมุ่งมั่นในการเรียนให้ประสบความสำเร็จ และมีการเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อไม่ให้ผู้ปกครองรู้สึกผิดหวังในตัว ของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ทำให้ปรับตัวด้านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี ดังที่ อัจฉรา สุขารมณ์ (2542 : 1) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กที่ฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

นักเรียนบางคนที่ได้รับ ความคาดหวังจากผู้ปกครองมาก มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ดี ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนบางคนรับรู้ความคิดของผู้ปกครองที่คาดหวังต่อตัวนักเรียนในด้านการเรียนมาก จึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเครียดและกดดัน เพราะเกรงว่า ถ้าตนเองไม่สามารถเรียนได้ตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง จะทำให้ผู้ปกครองรู้สึก

ผิดหวัง จึงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน ไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการเรียนร่วมกับผู้อื่นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความเครียดจากการเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ทำให้ปรับตัวด้านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ไม่ดี

ดังนั้นความคาดหวังของผู้ปกครองจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

2.4 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี แสดงว่านักเรียนบางคนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย สถานที่เรียน ได้แก่ สภาพห้องเรียน มีขนาดห้องเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน มีความสะอาด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีอากาศถ่ายเทดี มีแสงสว่างเพียงพอ ปราศจากเสียงและกลิ่นรบกวน และมีสื่อและอุปกรณ์การเรียน ได้แก่ มีความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์การเรียน มีความทันสมัยและมีคุณภาพเหมาะสมแก่การใช้งาน มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเฉพาะของแต่ละแผนการเรียน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี

นักเรียนบางคนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพของการเรียนดี มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ดี ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนได้รับลักษณะทางกายภาพดี ได้แก่ อยู่ในห้องเรียนที่ดี มีความสะอาดเรียบร้อย มีแสงสว่างเพียงพอ ปราศจากเสียงและกลิ่นรบกวน ความสะอาดสบายเหล่านี้อาจทำให้นักเรียนมีความรู้สึกสบายมากเกินไป จนทำให้ไม่สนใจไม่เอาใจใส่ในการเรียนรู้ และการที่โรงเรียนมีสื่อและอุปกรณ์ การเรียนที่ดี มีความทันสมัย แต่นักเรียนบางคนอาจจะไม่มีความรู้ ขาดทักษะในการใช้สื่อและอุปกรณ์เหล่านั้น ทำให้ใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ เกิดความรู้สึกว่าตนเองไม่สามารถปรับตัวด้านการเรียนได้ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวคนธ์ สาทา (2550 : 70) ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) จำนวน 238 คน พบว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

ดังนั้นลักษณะทางกายภาพทางการเรียนจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

2.5 การเลียนแบบเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีการเลียนแบบเพื่อนมาก มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนคิดว่าการได้รับการยอมรับจากกลุ่มถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ นักเรียนจึงให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกันมาก ด้วยการตั้งใจเรียน การอ่านหนังสือเรียน การเข้าห้องสมุด การเรียนพิเศษ การเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้น และการวางแผนในการเรียนเพื่อเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยประพฤติตามแบบเพื่อน ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน หมั่นทบทวนบทเรียน รู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ประสบความสำเร็จในการเรียน จึงเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทำให้นักเรียนสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และสามารถปรับตัวด้านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ดี ดังที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545 : 237-239) ได้กล่าวถึง อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนักเรียนวัยรุ่น ใน 3 ด้าน ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อการเรียนของนักเรียนวัยรุ่น อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อการเตรียมตัวประกอบอาชีพของนักเรียนวัยรุ่น และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อการครองตนในสังคมของนักเรียนวัยรุ่น

นักเรียนบางคนที่มีการเลียนแบบเพื่อนมาก มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของเพื่อน โดยไม่ได้คำนึงว่าพฤติกรรมของเพื่อนที่ตนเลียนแบบเป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่ จึงส่งผลให้นักเรียนไม่ตั้งใจ ไม่เอาใจใส่ในการเรียน ทำให้นักเรียนไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ และปรับตัวด้านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ไม่ดี

ดังนั้น การเลียนแบบเพื่อนจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 องค์ประกอบโดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปยังองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู(X_{10}) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_5) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_9) นิสัยทางการเรียน(X_4) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_{11}) ซึ่งอภิปรายได้ ดังนี้

3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับแรก แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้

เพราะ ในการจัดการเรียนการสอน สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น การที่นักเรียนกับครูมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โดยที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ได้แก่ การให้ความเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู ช่วยเหลืองานของครูตามความสามารถของตน ขอคำปรึกษาจากครูเมื่อประสบกับปัญหา ตั้งใจเรียนและสนใจในบทเรียนที่ครูสอน และการที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรักและเอ็นดู เอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียน และให้คำปรึกษาทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว เมื่อนักเรียนกับครูมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน จึงเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนกับครูได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น ลดความกดดัน ความตึงเครียดที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน นักเรียนจะเกิดความเอาใจใส่ต่อการเรียน ทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชวดี จันทรฟอง (2549 : 121-122) ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ จำนวน 219 คน พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

3.2 ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่ 2 แสดงว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมาก ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมาก เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต เกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพ มีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต เห็นประโยชน์ของการศึกษาต่อในระดับสูง เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้ประกอบอาชีพที่ดีเหมาะสมเกี่ยวกับการเรียน คือให้ความสำคัญต่อการเรียน มีการวางแผน มีการวางแผนเป้าหมาย แล้วพยายามไปให้ถึงจุดหมายนั้น มีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ดังที่ เรนเนอร์ (Raynor. 1982 : 71 – 116) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นจิตลักษณะที่แตกต่างหากจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคคลใดมีลักษณะสองประการนี้สูงก็อาจคาดได้ว่า เขาจะมีพลังผลักดันให้กระทำการกิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างขยันขันแข็งที่สุด ถ้าผลงานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว เช่น ขยันเรียนหนังสือในปัจจุบันเพื่อจะได้งานดีมีชีวิตก้าวหน้าและสุขสบายในอนาคต

ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน จึงเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

3.3 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 อันดับที่ 3 แสดงว่านักเรียนนักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ สถานที่เรียน และสื่ออุปกรณ์ทางการเรียนดังมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ สภาพของห้องเรียน ขนาดห้องเรียนเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ความสะอาด ความเป็นระเบียบของห้องเรียน การถ่ายเทอากาศ แสงสว่าง การปราศจากเสียงและกลิ่นรบกวน ในส่วนของสื่อและอุปกรณ์ทางการเรียน ได้แก่ ปริมาณของสื่อและอุปกรณ์ทางการเรียน มีเพียงพอเมื่อเทียบกับครูผู้สอนและนักเรียน มีความทันสมัย มีคุณภาพของการใช้งาน และมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเฉพาะของแต่ละแผนการเรียน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังที่ สมพร สุทัศน์ (2544 : 134 – 136) ได้กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว โปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบาย ๆ เหมาะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ

ดังนั้น ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน จึงเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

3.4 นิสัยทางการเรียน เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่ 4 แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จะมีการแบ่งเวลาในการเรียน การทำการบ้าน การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน และการวางแผนในการเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ ถ้านักเรียนแสดงออกเป็นประจำจนเป็นนิสัยจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น จึงทำให้นักเรียนสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิพัฒน์ แป้นอาทิตย์ (2545 : 90) ได้ศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนที่เป็นพระภิกษุสามเณรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนพระปริยัติธรรม จำนวน 378 รูป พบว่า นิสัยทางการเรียนมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนที่เป็นพระภิกษุสามเณรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ดังนั้น นิสัยทางการเรียน จึงเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

3.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่ 5 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี ทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ทั้งนี้ เพราะ นักเรียนได้ปฏิบัติตนต่อเพื่อนทั้งในและนอกห้องเรียนทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จในด้านการเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียนกับเพื่อนนับได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะการที่นักเรียนปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างเหมาะสมจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ภาพที่ดี จะส่งผลให้นักเรียนมีความสุข เกิดความสามัคคี การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถที่จะปรึกษาปัญหาต่างๆกับเพื่อนได้ ดังนั้น การปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับเพื่อนคือ การยิ้มแย้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี รู้จักรับอารมณ์ วางตนให้เหมาะสม มีความจริงใจให้กัน แต่ถ้าหากปฏิบัติตนกับเพื่อนไม่เหมาะสม ก็จะทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับตนเอง เช่น เข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ จึงทำให้นักเรียนสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเหมาะสม และมีการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดี ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดอคอสเตอร์ (ซัลินี จุงพิวัฒน์. 2547 : 48 ; อ้างอิงจาก Decoster. 1981) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนนักเรียนในโรงเรียนมัธยม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการมีสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จึงเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษาดูแลจนผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน ในการประกอบการวางแผนนโยบาย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนได้ นำองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ทั้ง 5 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไปดังต่อไปนี้

1.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ได้เป็นอันดับแรก ดังนั้น ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น เป็นผู้ที่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียนแต่ละคน ดักเตือนโดยใช้เหตุผล เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น อันจะมีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมาก

1.2 ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ได้เป็นอันดับที่ 2 ดังนั้น ผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครอง ควรส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนของนักเรียน โดยเน้นให้นักเรียนได้คิด พิจารณาถึง ผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แล้วกำหนดวางแผนให้ดีเพื่อประสบความสำเร็จทางด้านการเรียนต่อไป

1.3 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ได้เป็นอันดับที่ 3 ดังนั้น ผู้บริหาร และครู ควรจัดลักษณะทางกายภาพในโรงเรียนให้ร่มรื่น สวยงาม และมีงบประมาณในการจัดซื้อ อุปกรณ์การเรียนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

1.4 นิสัยทางการเรียน สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ได้เป็นอันดับที่ 4 ดังนั้น ครู และผู้ปกครองควรส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยทางการเรียนที่ดี คือให้นักเรียนอ่านหนังสือเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบ หันมาทบทวนบทเรียน ทำการบ้าน ส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย เข้าเรียนสม่ำเสมอและตรงเวลา และผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน ครูแนะแนว ควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สามารถพยากรณ์การปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ได้เป็นอันดับที่ 5 และเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้บริหาร อาจารย์และผู้ปกครองควรส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมรวมกันเป็นกลุ่มมากๆ ทั้งทางด้านวิชาการและด้านสันทนาการ เช่น การเข้าค่ายชมรมทางวิชาการต่างๆ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนในระดับอื่น เช่น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว ของนักเรียนและองค์ประกอบในส่วนอื่นๆ และศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.3 ควรพัฒนาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยนำไปทดลองเพื่อพัฒนาองค์ประกอบดังกล่าวซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนในช่วงชั้นที่ 4 โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ .(2549). ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไข ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ จังหวัดนนทบุรี .สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2544). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการแนะแนว.กรุงเทพ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น ภาควิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กุหลาบ รัตนจักรธรรม และคนอื่นๆ. (2543). ยุทธวิธีสู่ความสำเร็จและความสุข : สอดแทรก สุขสดใส. กรุงเทพฯ:โครงการบัณฑิตอุดมคติไทย สำนักมาตรฐานอุดมศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย.
- ชนนุช บุญสิทธิ์. (2545). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยราชวินิต กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์ และสุวิทย์ หิรัญยานนท์. (2548). ปทานุกรมศัพท์การศึกษา. กรุงเทพฯ: แว่นแก้ว
- ชัชลิณี จุงพิวัฒน์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนการสอนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ณัฏฐา จันทร์ฟอง). 2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนในระดับ ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร.ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ธนาวรรณ ธนพรดี. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

- ธัญชนก ศิริสุขชัยวุฒิ. (2542). การศึกษารายกรณีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีปัญหาการปรับตัวกับเพื่อน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร .ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นลินี ธรรมอำนวยสุข. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- นิภา คำภาฑู .(2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนระดับไฮสคูลของนักเรียนเกรด 9 โรงเรียนนานาชาติเอกมัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- นุจรี มุราชัย. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม.ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา นิธยานน. (2530).การปรับตัวและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ:สารการพิมพ์
- นิรันดร์ จุลทรัพย์ ; วันชัย ธรรมจักร และอิงอร จุลทรัพย์. (2549). รายงานการวิจัยเรื่อง สุขภาพจิตของเยาวชนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิเทศ เจริญภักดิ์. (2543). ศึกษาการปรับตัวของนักเรียนต่อสภาพการเรียนวิชาชีพ ประเภทช่างอุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ใน เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- บำเพ็ญ วังเงิน. (2541). อิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน: กรณีศึกษาโรงเรียนกันทรวิชัย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ไทยคดีศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.ถ่ายเอกสาร.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2547). จิตวิทยาการศึกษา. ขอนแก่น : คลังนาโนวิทยา.
- ประเทือง ภูมิภักตราคม. (2540) การปรับพฤติกรรม : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : โอเดียน สโตร์.
- ปราณี พรณวิเชียร. (2544). การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ฉบับพิเศษ : พิธีพระราชทานปริญญาบัตร ครั้งที่ 15.
- ปรีชา ธรรมา. (2547). สารานุกรมศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

- ปิยะรัตน์ ดิกลาง .(2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1
โรงเรียนชนาการสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย .ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ผกา บุญเรือง และวิณี ชิดเชิดวงศ์.(2535). รายงานการวิจัยเรื่องสุขภาพจิตของเยาวชนในแหล่ง
อุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา.
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2536). การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น =Introduction to behavior
modification.กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ .
- พรณี ช. เจนจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เมธิปส์.
- พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษย
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร .
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- พระอดิศักดิ์ ยางธิดาร. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยา
การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- พัชรินทร์ สมหมาย. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี
จังหวัดสมุทรปราการ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- พิพัฒน์ แป้นอาทิตย์. (2545). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็น
พระภิกษุสามเณร ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนสามัญศึกษา
กรุงเทพมหานคร.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544,ตุลาคม). บรรยากาสการเรียนการสอน : ปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ
การสอน. วารสารมิตรครู. 32(12) : 10 – 14.
- ไพศาล จรรยา. (2547). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเซต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการแสดงว่าข้อความเป็นเท็จโดยการ
ยกตัวอย่างค้าน ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (คณิตศาสตร์) กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2545). เอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมวัยรุ่น. นนทบุรี :
ศูนย์หนังสือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- มาลี จุฑา . (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : อักษราพิพัฒน์ จำกัด.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ:นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2545).สุขวิทยาจิตและการปรับตัว. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2543).จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพฯ:ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- .(2544). จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วรสิริ ลิขิตวงศ์). 2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดกระเจบัพินิจ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร .สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา มุทฺธเสน. (2547). การศึกษารายกรณีของนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุเหร่าดอนสะแก เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- วิชัย ต้นศิริ. (2539). โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต:แนวคิดและบทวิเคราะห์. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยากร เชียงกุล. (2546). อธิบายศัพท์การศึกษาและความรู้สาขาต่างๆ. กรุงเทพฯ : สายธาร.
- วิรัช กุลเพิ่มทวีรัชต์ .(2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิธร แก้วรักษา. (2547). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์แบบชิปปา (Cippa Model) ที่เน้นทักษะการเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันเรื่องสถิติเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ศิริบุรณ์ สายโกสม. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมพร สุทัศนีย์. (2544). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิรินทิพย์ สมคิด. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

- สิริพร ดาวัน. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุธาสินี ใจเย็น. (2545). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในโรงเรียนที่เปิดสอนระบบการศึกษาทางไกลในเขตบางเขน. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา ผลรัตนไพบูลย์ .(2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2549). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ เจริญผล. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปรับตัวทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมสาธิตสถาบันราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินุณยานิพนธ์ กศม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- สำเนียง ศิลป์ประกอบ. (2540). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรับผิดชอบในการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม.(มัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เสาวคนธ์ สาทา. (2550).ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียน แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร.สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- อรรถณอลันซ์ เพชรทองคำ. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร .ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณศิริ เกียรติศิริ. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวในหอพักของนักเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนเตรียมทหารกรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา สุขารมณ. (2542). EQ กับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก. วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 5(1):1.

- อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลการเรียนปกติ*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- .(2531). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทศนคติและนิสัยในการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เอริสา มโนธรรม. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- Anderson;& MJ. (1995,March) Effects of Classroom Social Climate on Individual Aming. *American Education Research Journal*. 7 (8) : 134.
- Bull;& Michael Porter. (1993, January). Exploring the Effects on Mathematics Achievement of Eighth Grade Students that are Taught Problem – Solving Through a Four – Step Method that Addresses the Perceptual Strenghts Each Student (Magic Math). *Dissertation Abstracts Online*. 54-07A.
- Burris;& Carol Corbett. (2003, November). *Providing Accelerated Mathematics to Heterogeneously Grouped Middle School Students : the Longitudinal Effects on Students of Differing Initial Achievement Level*. (Online). Available : <http://wwwlib.umi.com>.Retrieved July 6,2004.
- Calvano;& Bette Jean. (1986, April). The Influence of Student Learning Style on the Mathematics Achievement of Middle School Students. *Dissertation Abstracts International*. 46 (7) : 2952-A.
- Cumming.(1988). *The Revival of Values Education in Asia and the West*. Oxford : Pergamon Press.
- Donald ;& others. (1989). *Sociology*. New York : Knopf.
- Finn; Kelly F;& et al. (2003). Teacher Variables That Relate to Student Achievement when Using a Standards – Based Curriculum. *Journal for Research in Mathematics Education*. 34 (3) : 228 – A.
- Hurtado Sylvia; Carter Deborah Fage; & Spuler Albert. (1996, March – April). Latino Student Transition to College : Assessing Difficulties and Factors in Successful College Adjustment, *Reserch in Higher Education*. 37 (2): 135 – 157.
- Jones;&Harold E. (1970). *Personality Development in Children* .Austin : University of Texas.

- Lamm; Helmut ;Rolf W. Schmidt ;& Gisela Trommsdorff. (1976). Sex and social Class as Determinant of Future Orientation (Time Perspective) in Adolescents, *Journal of personality and Social Psychology*. 54(3) : 317 – 326.
- Marjoribank;& Kevin. (1991). *The Foundations of students' s Learning*. Oxford : Pergamon Press.
- Pansini;& Janet Mac Carty. (1997, February). The Experience and Perception of Interpersonal Relationships with Peer and Groups in Middle Adolescence : A Qualitative Study. New York : *Dissertation Abstracts*. 13(4) : 3683.
- Raynor. (1982). *Motivation, Career striving and Aging*. Washington : Hemisphere Publishing Corporation.
- Roy;& S.C. (1984). *Introduction to Nursing: An Adaptation Model*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.
- Tyerman; Andrew;& Humphrey. (1984, July). Life Stress, Family Support and Adolescence Disturbance, *Psychological Abstracts*. 7(3) : 1901.
- William; Weber;& B. Jr. (1999, February). Connection Concepts of Number to Mental Computation Procedure : An Examination to Middle Grade Students Achievement and thinking. *Focus on Learning Problems in Mathematics*. 21 (4) : 40 – 62.
- Worchel ; Stephen ;& Goethalo, (1989). *Adjustment Path Way to Personal Growth*. New Jersey: Prentice Hall, Englewood Cliffs.

แบบสอบถามในการวิจัย

เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 12 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 11 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน
- ตอนที่ 12 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด ดังนั้นขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็น เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามฉบับนี้

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

สุนิตรา สิงคะอุดม

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว กรุณาเติมข้อความลงในช่องว่าง ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

1. อายุปี
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ในภาคเรียนที่ผ่านมา.....

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ-60

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา เป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของท่านในปัจจุบัน หรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ในระยะที่ผ่านมา ท่าน.....

1. รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี
() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () แย่กว่าปกติ
2. รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
3. รู้สึกทรุดโทรมและสุขภาพไม่ดี
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
4. รู้สึกไม่สบาย
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
5. เจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
6. รู้สึกตึงและคล้ายมีแรงกดที่ศีรษะ
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
7. สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้
() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
8. รู้สึกกลัวว่าตนเองจะเป็นลมหมดสติไปในที่สาธารณะ
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
9. มีอาการรบกวนหรือหนาว
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

10. มีเหงื่อออกมา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

11. ตื่นเช้ากว่าปกติและหลับต่อไม่ได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

12. หลังจากตื่นนอนแล้ว รู้สึกนอนไม่เต็มอิ่ม

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

13. รู้สึกเพลียมาก และไม่มีแรงแม้แต่จะกินอาหาร

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

14. นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

15. รู้สึกตื่นตัว และความคิดว่องไว

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

16. รู้สึกมีกำลังวังชา

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

17. เมื่อเข้านอน ใช้เวลานานกว่าจะหลับได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

18. ไม่สามารถหลับได้สนิทหลังจากหลับแล้ว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

19. ผื่นไม่ดีหรือน้ำกัลว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

20. มีอาการกระสับกระส่าย หลับไม่สนิท

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

21. หาอะไรทำ และทำให้ตนเองไม่มีเวลาว่าง

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

22. ทำอะไรช้ากว่าปกติ

() เร็วกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ช้ากว่าปกติ () ช้ากว่าปกติมาก

23. รู้สึกขาดความสนใจในกิจกรรมที่เคยทำตามปกติ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

24. ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจรูปร่างหน้าตาของตนเอง

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

25. พิถีพิถันกับการแต่งเนื้อแต่งตัวน้อยลง

() พิถีพิถันมากกว่าปกติ () เท่า ๆ ปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

26. ออกไปนอกบ้านบ่อยเท่าที่เคย

() มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

27. จัดการกับสิ่งต่าง ๆ ได้ดีพอ ๆ กับคนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสภาพเดียวกันกับท่าน

() ดีกว่าปกติ () ดีพอ ๆ กัน () ค่อนข้างน้อยกว่า () น้อยกว่ามาก

28. รู้สึกว่าโดยทั่วไปแล้วทำอะไร ๆ ได้ดี

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ดีน้อยกว่า () ดีน้อยกว่าปกติมาก

29. ไปทำงานหรือทำงานบ้านสาย

() ไม่สายเลย () ไม่สายกว่าปกติ () ค่อนข้างสายกว่าปกติ () สายกว่าปกติมาก

30. พอใจกับการที่ทำงานลุล่วงไป

() มากกว่าปกติ () พอๆกับตามปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

31. สามารถมีความรู้สึกรักและอบอุ่นต่อคนใกล้ชิดได้

() ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

32. รู้สึกว่าสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย

() ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่ามาก

33. ใช้เวลาคุยเล่นกับคนอื่นมาก

() ใช้เวลามากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่ามาก

34. รู้สึกกลัวที่จะพูดอะไรออกไปต่อหน้าคนอื่น เพราะเกรงจะทำให้ตนเองดูโง่

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

35. รู้สึกว่าได้ทำตัวให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ

() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

36. รู้สึกว่าสามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้

() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

37. รู้สึกว่าตนเองไม่สามารถที่จะเริ่มทำอะไรได้เลย

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

38. จะทำอะไรก็รู้สึกหวาดกลัวไปหมด

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

39. รู้สึกตึงเครียดอยู่ตลอดเวลา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

40. รู้สึกว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะความลำบากต่าง ๆ ได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

41. รู้สึกว่าชีวิตต้องดี้นรณอยู่ตลอดเวลา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

42. สามารถมีความสุขกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติได้
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
43. มองอะไรเครื่องเครียดไปหมด
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
44. รู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
45. รู้สึกกลัว หรือตกใจโดยไม่มีเหตุผลสมควร
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
46. สามารถที่จะเผชิญปัญหาต่าง ๆ ของตนเองได้
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
47. รู้สึกเรื่องต่าง ๆ ทั้บถมจนรับไม่ไหว
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
48. มีความรู้สึกว่คนรอบข้างจับตามองคุณอยู่
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
49. รู้สึกไม่มีความสุข และเศร้าหมอง
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
50. รู้สึกเสียความมั่นใจในตนเองไป
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
51. คิดว่าตนเองเป็นคนไร้ค่า
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
52. รู้สึกว่าชีวิตนี้หมดหวังโดยสิ้นเชิง
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
53. รู้สึกมีความหวังในอนาคตของตนเอง
 () มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () มีความหวังน้อยมาก
54. รู้สึกมีความสุขดีตามสมควร เมื่อดูโดยรวม ๆ
 () มากกว่าปกติ () เท่า ๆ ปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
55. รู้สึกกังวลกระวนกระวาย และเครียดอยู่ตลอดเวลา
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
56. รู้สึกไม่คุ้มค้ำที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
57. คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่จะอยากจบชีวิตตนเอง
 () ไม่อย่างแน่นอน () ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ๆ

58. รู้สึกว่าบางครั้งทำอะไรไม่ได้เลย เพราะประสาทตึงเครียดมาก

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

59. พบว่าตนเองรู้สึกอยากตายไปให้พ้น ๆ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

60. พบว่ามีความรู้สึกที่อยากจะทำลายชีวิตของตนเอง เข้ามาอยู่ในความคิดเสมอ ๆ

() ไม่อย่างแน่นอน () ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ๆ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการทำการบ้าน					
2	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในแต่ละวันสำหรับการอ่านหนังสือเรียน					
3	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลา					
4	ข้าพเจ้าลอกการบ้านเพื่อนทุกวัน					
5	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือทบทวนบทเรียนในช่วงเวลาใกล้สอบ					
6	ข้าพเจ้าว่างนอนทุกครั้งที่อ่านทบทวนบทเรียน					
7	เมื่อข้าพเจ้ามีข้อสงสัยข้าพเจ้าจะซักถามครูทันที					
8	ข้าพเจ้าเหม่อลอยและคิดเรื่องอื่นขณะที่ครูสอน					
9	ข้าพเจ้าเลิกล้มแผนการเรียนที่ข้าพเจ้าวางไว้ เมื่อข้าพเจ้าปฏิบัติตามแผนไม่สำเร็จ					
10	ข้าพเจ้าฝึกทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ					
11	ข้าพเจ้าไม่เคยวางแผนในการเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
12	ข้าพเจ้าสามารถทำตามแผนการเรียนรู้ที่ข้าพเจ้าวางไว้ได้เสมอ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าหมั่นค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้าในการเรียน					
2	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ					
3	ข้าพเจ้าเรียนเพื่อให้ผ่านไปวันๆ					
4	การตั้งใจทำงานจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้ในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ					
5	การเรียนหนังสือไม่สามารถทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในชีวิตได้เสมอไป					
6	ข้าพเจ้าอดทนต่อการเรียนแม้ว่าจะยากลำบากเพียงใดเพื่อความสำเร็จในอนาคต					
7	วิชาที่ข้าพเจ้าเรียนส่วนใหญ่สามารถทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในอนาคตได้					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
8	ถ้าข้าพเจ้าต้องทำงานชิ้นหนึ่งข้าพเจ้าจะวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าต้องทำอะไรบ้าง					
9	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเพียงเพื่อให้สอบผ่านเท่านั้น					
10	ข้าพเจ้าไม่ชอบวางแผนการเรียนไว้ล่วงหน้าเพราะมักไม่เป็นไปตามแผน					
11	ในอนาคตคนไม่มีการศึกษาโอกาสในการทำงานสู่คนที่มีการศึกษาไม่ได้					
12	แม้ว่าข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาเรียนวิชาใดก็ตามข้าพเจ้าจะพยายามตั้งใจเรียนเพื่อให้คะแนนสอบออกมาดี					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>การสนับสนุนทางด้านวัตถุ</u> ผู้ปกครองให้เงินข้าพเจ้าไปโรงเรียนอย่างเพียงพอต่อความจำเป็นในการเรียนของข้าพเจ้า					
2	ผู้ปกครองซื้อเครื่องแต่งกายให้ข้าพเจ้าเมื่อเห็นว่าเครื่องแต่งกายเก่าใช้ไม่ได้แล้ว					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
3	<u>การสนับสนุนทางด้านวัตถุ</u> ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะมีอุปกรณ์การเรียนครบหรือไม่					
4	ผู้ปกครองให้เงินแก่ข้าพเจ้าในการเรียนพิเศษตามที่ข้าพเจ้าต้องการ					
5	เมื่ออุปกรณ์การเรียนชำรุดผู้ปกครองมักไม่ซื้ออันใหม่ให้ข้าพเจ้า					
6	ผู้ปกครองให้รางวัลแก่ข้าพเจ้าเมื่อทำคะแนนสอบได้ดี					
7	<u>การสนับสนุนทางด้านวาจา</u> ผู้ปกครองพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้าเสมอ					
8	เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบได้ไม่ดีผู้ปกครองจะให้กำลังใจข้าพเจ้า					
9	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าจะทำการบ้านหรือไม่					
10	ผู้ปกครองบังคับให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษหลังเลิกเรียนหรือในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ทั้งที่ข้าพเจ้าไม่อยากเรียน					
11	ผู้ปกครองแนะนำและชี้แนะวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนแก่ข้าพเจ้าเสมอ					
12	ผู้ปกครองไม่เคยพูดแสดงความชื่นชมเมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบได้ดี					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน					
2	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนเก่งเพื่อนาคตจะได้มีอาชีพการงานที่ดี					
3	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนและทำงานพิเศษไปด้วย					
4	ผู้ปกครองมักจะต่อว่าข้าพเจ้าเมื่อทำคะแนนสอบได้น้อยกว่าเพื่อนในห้อง					
5	ผู้ปกครองคาดหวังว่าข้าพเจ้าจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในคณะที่ผู้ปกครองต้องการ					
6	ผู้ปกครองคาดหวังว่าข้าพเจ้าจะสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาลได้					
7	ข้าพเจ้ารู้สึกที่ผู้ปกครองคาดหวังในตัวข้าพเจ้ามากเกินไป					
8	ผู้ปกครองคิดว่าการเรียนในระดับปานกลางทำให้ไม่สามารถเรียนต่อในระดับสูงได้					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง</u> ข้าพเจ้าแสดงความเคารพผู้ปกครองก่อนไปและกลับจากโรงเรียนทุกวัน					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองบอกให้ข้าพเจ้ารีบทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ					
3	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ปกครอง					
4	ข้าพเจ้าใช้จ่ายเงินที่ผู้ปกครองให้มาอย่างประหยัด					
5	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องส่วนตัว ข้าพเจ้าจะเก็บไว้ไม่บอกให้ผู้ปกครองรู้					
6	เมื่อข้าพเจ้าต้องการเงินเพื่อไปซื้ออุปกรณ์การเรียน ข้าพเจ้าจะไม่กล้ำขอร้องเงินจากผู้ปกครอง					
7	ข้าพเจ้าจะปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาเรื่องการเรียน					
8	<u>การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน</u> ผู้ปกครองให้ความรัก ให้ความเอาใจใส่และให้ความอบอุ่นแก่ข้าพเจ้า					
9	ผู้ปกครองซักถามด้วยความห่วงใยเมื่อข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลา					
10	ผู้ปกครองซักถามเรื่องการเรียนของข้าพเจ้าอยู่เสมอ					
11	ผู้ปกครองไม่เคยสนใจว่าข้าพเจ้ามีปัญหาเรื่องส่วนตัวหรือไม่					
12	เมื่อมีเวลาว่าง ผู้ปกครองจะชวนข้าพเจ้าทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เสมอ					
13	เมื่อข้าพเจ้าทำความผิด ผู้ปกครองจะว่ากล่าวโดยไม่ตามสาเหตุ					
14	ผู้ปกครองจะคอยให้กำลังใจ เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบได้ไม่ดี					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>สถานที่เรียน</u> ห้องเรียนมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับจำนวนของนักเรียน					
2	อาคารเรียนเก่าเกินไป					
3	สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
4	สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน มีการจัดได้อย่างเหมาะสมกับการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา					
5	สภาพห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ไม่อึดอัด					
6	มีการจัดห้องเรียนอย่างเป็นสัดส่วน เช่น ห้องเรียนวิชาการ ห้องเรียนปฏิบัติการ เพื่อป้องกันเสียงรบกวน					
7	ห้องเรียนอยู่ใกล้กับห้องน้ำ จึงส่งกลิ่นเหม็นรบกวนขณะเรียน					
8	<u>สื่อและอุปกรณ์ทางการเรียน</u> สื่อและอุปกรณ์การเรียนในแต่ละแผนการเรียนมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
9	สื่อและอุปกรณ์การเรียนขาดความทันสมัย ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
10	ในการฝึกภาคปฏิบัติอุปกรณ์มีจำนวนไม่เพียงพอ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
11	โรงเรียนไม่มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมในบางรายวิชา					
12	สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีคุณภาพ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน					
13	โรงเรียนมีสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่สนใจให้เกิดการเรียนรู้					
14	ห้องเรียนมีระบบขยายเสียงที่ช่วยให้นักเรียนได้ยินครูสอนอย่างทั่วถึง					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู</u> ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจที่ครูว่ากล่าวตักเตือน					
2	ข้าพเจ้าช่วยเหลืองานครูทุกครั้ง เมื่อมีโอกาส					
3	ข้าพเจ้าไม่กล้าขอคำปรึกษาจากครูเมื่อมีปัญหาเรื่องการเรียน					
4	ข้าพเจ้ามักจะคุยกับเพื่อนขณะที่ครูสอน					
5	ข้าพเจ้าไม่สนใจปฏิบัติตามกฎระเบียบของครู					
6	ข้าพเจ้าหมั่นทบทวนเนื้อหาที่ครูสอนอย่างสม่ำเสมอ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
7	<u>พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน</u> ครูให้ความรักและเอ็นดูนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน					
8	ครูให้ความรักและเอาใจใส่ เมื่อข้าพเจ้าขอคำปรึกษาเรื่องส่วนตัว					
9	ครูมักจะทำโทษโดยไม่ยอมรับฟังเหตุผลของข้าพเจ้า					
10	ครูยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าเสนอความคิดเห็นที่แตกต่างจากครู					
11	ครูให้คำปรึกษากับข้าพเจ้า เมื่อมีปัญหาเรื่องการเรียน					
12	ครูไม่ค่อยให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามเมื่อมีข้อสงสัย					

ตอนที่ 10 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา เพื่อนมักจะไม่ใส่ใจในการให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้า					
2	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนได้					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
3	เพื่อนจะช่วยกันอธิบายเนื้อหาที่ข้าพเจ้าไม่ค่อยเข้าใจ					
4	ข้าพเจ้ากับเพื่อนมักจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันซึ่งกัน และกัน					
5	เพื่อนมักจะห่วยโยข้าพเจ้าเสมอ เมื่อข้าพเจ้าไม่สบาย					
6	ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีเพื่อนที่สนิทและไวใจได้					
7	ข้าพเจ้ามักมีเรื่องทะเลาะกับเพื่อน					
8	เมื่อใกล้สอบ เพื่อนจะชวนข้าพเจ้าทบทวนบทเรียน					
9	ข้าพเจ้าเข้ากับเพื่อนในห้องได้ทุกคน					
10	ข้าพเจ้ามีความวิตกกังวลว่าเพื่อนจะแอบนิทาเสมอ					
11	เพื่อนให้ข้าพเจ้ายืมของทุกครั้งที่ข้าพเจ้าลืมเอามา					
12	ข้าพเจ้าชอบอยู่คนเดียวตามลำพัง ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับเพื่อน ในห้อง					
13	หลังเลิกเรียนข้าพเจ้ามักจะกลับบ้านพร้อมเพื่อน					
14	ข้าพเจ้ามักจะมีปัญหาในการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน เนื่องจากความคิดเห็นไม่ตรงกัน					
15	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจทุกครั้งที่ต้องทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน					
16	ข้าพเจ้าสามารถทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนได้เป็นอย่างดี					

ตอนที่ 11 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบเพื่อนแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	เมื่อข้าพเจ้าเห็นเพื่อนคุยในเวลาเรียน ข้าพเจ้าก็จะคุย					
2	เมื่อข้าพเจ้าเห็นเพื่อนตั้งใจเรียน ข้าพเจ้าก็จะตั้งใจเรียน					
3	เมื่อข้าพเจ้าเห็นเพื่อนนั่งอ่านหนังสือ ข้าพเจ้าจะทำตาม					
4	เมื่อข้าพเจ้าเห็นเพื่อนเข้าห้องสมุด ข้าพเจ้าจะทำตาม					
5	ข้าพเจ้าไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมชมรมที่เหมือนกับเพื่อน					
6	เวลาที่เพื่อนทำอะไรข้าพเจ้าชอบทำตามเพื่อน					
7	เมื่อเห็นเพื่อนเรียนพิเศษหลังเลิกเรียน ข้าพเจ้าจะทำตาม					
8	เมื่อเพื่อนรวมกลุ่มกันอ่านหนังสือช่วงใกล้สอบ ข้าพเจ้าจะทำตามเพื่อน					
9	ในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ ข้าพเจ้าจะไปเที่ยวตามแบบเพื่อน					
10	เมื่อเรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้าพเจ้าจะ สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่เหมือนกับเพื่อน					
11	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำตามแบบเพื่อน ในการเตรียมตัวเพื่อสอบ คัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย					

ตอนที่ 12 แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งจาก 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าคุยและเล่นกับเพื่อนขณะที่ครูสอน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
2	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนทุกครั้งที่คุณสอน เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					
3	ข้าพเจ้าเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเป็นประจำ เพื่อเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					
4	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน					
5	เมื่อคะแนนสอบออกมาไม่ดี ข้าพเจ้าจะตั้งใจอ่านหนังสือให้มากขึ้น					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายทุกครั้งที่ไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน					
7	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนและหมั่นทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ เพื่อจะได้สอบเข้าเรียนต่อในคณะที่ข้าพเจ้าต้องการ					
8	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือและทำความเข้าใจบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนเสมอ					
9	ข้าพเจ้าวางแผนในการเรียน เพื่อเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					
10	ข้าพเจ้าไม่เคยทำได้ตามแผนการเรียนที่วางไว้					
11	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน					
12	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ข้าพเจ้าจะไปขอคำปรึกษาจากครู					
13	เมื่อมีการเรียนในวิชาปฏิบัติข้าพเจ้ามักจะนั่งดูเพื่อนมากกว่าลงมือปฏิบัติเอง					
14	ข้าพเจ้ายังไม่ได้วางแผนในการเรียนว่า เมื่อเรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว จะสอบเข้าเรียนต่อในคณะใด					
15	ข้าพเจ้าฝึกฝนทักษะการคิดโดยการทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ เพื่อเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
16	เมื่อมีปัญหากับการเรียนและเรื่องส่วนตัว ข้าพเจ้าจะพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยไม่ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น					

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิตยทางการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	22.797
2	7.174
3	2.512
4	2.819
5	4.091
6	6.169
7	5.859
8	7.514
9	8.174
10	12.428
11	14.202
12	10.512

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .869

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.886
2	3.036
3	5.013
4	5.217
5	7.866
6	4.883
7	4.324
8	4.492
9	3.665
10	4.744
11	3.026
12	4.052

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .654

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	7.033
2	5.714
3	6.496
4	4.799
5	2.143
6	4.017
7	7.035
8	5.035
9	6.279
10	2.449
11	2.059
12	4.433

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .683

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	20.807
2	6.608
3	10.748
4	6.294
5	9.299
6	6.969
7	10.478
8	12.861

มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .874

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.452
2	2.577
3	3.988
4	3.065
5	5.461
6	5.628
7	9.141
8	8.124
9	6.755
10	4.891
11	5.845
12	2.847
13	5.949
14	3.112

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .745

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
ทางการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.864
2	3.126
3	2.416
4	7.326
5	4.168
6	7.550
7	5.988
8	4.497
9	6.204
10	4.373
11	4.853
12	3.116
13	3.990
14	3.650

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .614

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.511
2	3.186
3	3.321
4	2.180
5	2.249
6	2.865
7	8.425
8	6.790
9	6.188
10	5.245
11	2.973
12	8.221

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .695

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ (t)
1	7.185
2	10.733
3	6.276
4	7.759
5	3.933
6	10.025
7	5.947
8	6.520
9	7.865
10	4.090
11	9.557
12	4.168
13	2.525
14	3.766
15	2.861
16	2.459

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .849

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ (t)
1	4.583
2	4.409
3	6.373
4	7.120
5	8.042
6	6.537
7	3.585
8	4.339
9	6.282
10	4.346
11	4.236

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .736

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อ (t)
1	3.841
2	2.637
3	2.634
4	3.094
5	4.886
6	6.456
7	7.882
8	6.949
9	7.561
10	5.292
11	2.039
12	4.266
13	2.198
14	4.302
15	4.220
16	2.226

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .750

ภาคผนวก ค:
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 0223

วันที่ 13 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุนิตรา สิงคะอุตม์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวอร์นี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุนิตรา สิงคะอุตม์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 0221

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง

เนื่องด้วย นางสาวสุนิตรา สิงคะอุดม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุฬรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุนิตรา สิงคะอุดม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-0826-119

ที่ ศธ 0519.12/ 0222

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นางสาวสุนิตรา สิงคะอุดม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวหนี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุนิตรา สิงคะอุดม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-0826-119

ที่ ศธ 0519.12/ 0224

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มกราคม 2552

เรื่อง ขออนุมัติเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวสุนิตรา สิงคะอุดม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุฬรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 321 คน ตอบแบบสอบถาม องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ในระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2552

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุนิตรา สิงคะอุดม ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-0826-119

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุนิตรา สิงคะอุดม
วันเดือนปีเกิด	1 สิงหาคม 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดลพบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	130 / 318 ซอย สร. ค่ายสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี 15000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2539	ประถมศึกษา จากโรงเรียนอนุบาลลพบุรี จังหวัดลพบุรี
พ.ศ.2542	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสาริตสถานราษฎร์เทพสตรี จังหวัดลพบุรี
พ.ศ.2545	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี
พ.ศ.2549	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ศึกษา) จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ.2552	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร